CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"But unto every one of us is given grace according to the measure of the gift of Christ." Eph. 4 : 7

JULY 15th 1960 - No. 453 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

VERLANGEN NAAR

DE TOEKOMST

Onze timmerman-medewerker, Arie Dof, heeft in ons nummer van 24 Juni j.l. "gemijmerd" over de feestavond, die de verenigingen in zijn woonplaats hadden georganiseerd ter afsluiting van het seizoen. Eigenlijk heeft die avond als zodanig Mr. Dof, oftewel Arie, niet zozeer bezig gehouden, als wel wat die jongen van zestien jaar met een vuurrood hoofd had gevraagd: "Wat moet je doen om echt te verlangen naar de wederkomst van Jezus?"

Een onzer abonnees heeft, onder het pseudoniem "Arentje", daarop gereageerd in ons nummer van 8 Juli j.l. Zij kent die jongen maar al te goed, en weet, dat hij niet alleen geen antwoord op zijn vraag kreeg, maar dat hij daarmee "in trouble" is. Daarom doet ze aan het eind van haar brief een beroep op Arie Dof om die jongen toch te helpen.

Dat wij er nu over schrijven is is niet, omdat wij vrezen dat Arie hierop niet antwoorden kan. Wij behoeven de hamer niet uit zijn bekwame handen te nemen, om een spijker op de kop te slaan. Dat kan hij beter zelf doen.

Maar over die vraag van die jongen zouden wij wel graag een paar dingen willen zeggen. Wij geloven dat "Arentje" gelijk heeft, als ze schrijft: "It is Pier's problem still, — and mine, — and yours, and the whole audience present that night." En we zouden daaraan willen toevoegen: — en van mij, — en van de meeste christenen. Overal.

Wij kunnen niet zeggen, dat wij voor het probleem op zij gaan. Tenminste *ogenschijnlijk* niet. Okke Jager heeft een gedichtenbundel samengesteld onder de titel "Kom Haastig", waarin poezie is samengebracht, die de wederkomst van de Heiland bezingt. En Rev. R. Kooistra geeft onder dezelfde titel commentaar op twee soortgelijke gedichten in ons blad van 8 Juli j.l. Het zou bovendien niet veel moeite kosten om talloze boeken en tijdschriften te noemen, waarin artikelen of gedichten voorkomen, die verband houden met de wederkomst van Christus.

En toch . . . stel U voor, dat U a.s. Zondag de kerk uit wandelt en dat U tegen Uw buurman zou zeggen: "Zou Hij nu gauw komen?" Tien tegen een, dat Uw buurman U toch wel even vreemd zou aankijken. Natuurlijk, uit een oogpunt van beleefdheid zou hij er niets van zeggen, maar hij zou zich waarschijnlijk wel wat onwennig, wat "out of place" voelen, en graag de gelegenheid vinden om bij U vandaan te komen.

Wat is dat toch? Hoe komt het dat we het niet normaal vinden, als we vol zijn van deze dingen. Wij vinden het wel goed, als we daar eens een gesprek over hebben, wanneer we huisbezoek krijgen van de ouderlingen. Maar om daar nu geregeld mee bezig te zijn, om daar echt "vol" van te zijn, vinden we — voorzichtig gezegd — wat onwerkelijk.

Die jongen daar bij Arie Dof in de kerk, zat met een probleem. Dat probleem was niet of Jezus wel komen zou, ook niet wanneer Hij komen zou, maar "wat moet je doen om echt te verlangen naar de wederkomst van Jezus?" En "Arentje" zegt terecht, dat het probleem niet tot die jongen beperkt blijft.

Is het U wel eens opgevallen, dat vooral in de poezie, de wederkomst van de Heiland wordt geschilderd tegenover een vulgaire, donkere en zondige wereld? Zo in de zin van: deze wereld is een samenraapsel van zonde en vuilheid en leeg vermaak en wat heb je meer voor lelijks. Als dit toonbeeld scherp voor mijn geest staat, dan wordt als vanzelf het verlangen geboren naar de verlossing ervan: de wederkomst van Jezus Christus. Een ieder die de voosheid van de wereld ziet, zal daarom vanzelfsprekend naar de Heiland uitzien. Maar wie ziet de wereld zo? Doen wij dat? We praten er wel over, maar is in werkelijkheid het zo onhoudbaar voor ons geworden? Wij spreken nu niet over tegenslag, over ziekte, werkloosheid, droefheid of onenigheid. Neen, wij denken nu aan het leven, zoals dat voor de meesten van ons is. Dat wij werk en onderdak en gezondheid hebben. Dat het leven zich normaal ontwikkelt. Die jongen waar Arie het over had, was misschien wel pas met goed gevolg door zijn examen gekomen en zag zich daardoor een wereld vol mogelijkheden geopend. Hij was misschien wel een trouw lid van de young people society en hij had misschien wel een heel prettig ouderlijk tehuis. Dan, als alles goed lijkt, dàn te verlangen naar de wederkomst van Jezus. Hij weet niet hoe dat moet en daarom vraagt hij ook, wat hij doen moet om dat verlangen te krijgen. Hij vindt zijn leven helemaal zo gek nog niet en hij twijfelt of hij er wel naar verlangen moet, dat er een einde aan komt. Bij zo'n jongen moet je niet aan boord komen met uitdrukkingen als "deze wereld is een tranendal", of "ons leven is een gestadige dood", of "hier beneden is het niet". Kan je begrijpen, die jonge kerel heeft het leven hartstochtelijk lief en wil vooruit.

Of hebben we misschien een verkeerde voorstelling van de verlossing, van de wederkomst, van de hemel, . . . van God? Zijn we misschien vergeten dat GOD ons leven gemaakt heeft, ons leven met zijn impulsen en verlangens en idealen en mogelijkheden.

Het is beslist zonde, om dit leven niet lief te hebben. Hebben onze ouders niet gezegd, dat het een geschenk van God was, toen wij geboren werden? En zij hebben groot gelijk gehad. Maar dit is de vloek van de zonde, dat wij ons leven voor onszelf willen. God heeft ons gemaakt voor Hemzelf, niet voor ons. God wil, dat wij idealen hebben en verlangens en impulsen en mogelijkheden. Juist zo heeft Hij ons gemaakt, dat Hij Zichzelf daarin terug zou vinden, maar ook, dat wij al die levensbestanddelen zouden uitleven in Hem. Wij zingen in het Nederlands: "Want beter dan dit tijdelijk leven, is Uwe goedertierenheid", en wij zingen in het Engels, "The lovingkindness of my God, is more than life to me", maar dat is vloeken, dat wij dit leven niet liefhebben en genieten. Doen wij dat niet, dan is die goedertierenheid en "lovingkindness" van God ons ook niet veel waard.

En wat die wederkomst dan is? Is het niet de ontsluiting van de onbegrensde mogelijkheid om écht te leven? Om zonder de minste belemmering te leven. Dat is te leven voor Hem. Iets wat het minste bevredigt en waar we juist niet van los komen is "leven voor jezelf". Dit is de wederkomst, dat je leeft voor God. En dat is zo intens mooi, zo ongelimiteerd rijk, dat ieder Christen, die weet wie God voor hem is in de Heiland, hunkert naar het moment, waarop hij zich geven kan.

Best mogelijk, dat zo'n gedachtegang niet veel weerklank vindt Maar dat wisten we vooruit. Ze zullen kopen en verkopen, ze zullen eten en drinken, ze zullen trouwen en ten huwelijk gegeven worden. En als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan nog geloof vinden op de aarde, — geloof vinden in Uw en mijn land, in Uw en mijn kerk, in Uw en mijn gezin, in Uw en mijn hart?

D.F.

LUIGI BELLINI, die de grijze wolkenkrabbers van King Street in Toronto even levendig weergeeft als hij eerst de in zon gedrenkte gebouwen van zijn geboortestad Napels schilderde, hoopt in de toekomst zijn indrukken van vele verschillende delen van Canada op het doek te zetten. Mr. Bellini, wiens schilderijen in musea te Rome, Napels en Milaan hangen, kwam drie jaren geleden naar Canada. In de late herfst zal Mr. Bellini, die studeerde aan de Kunstacademie te Napels en een leerling van Brignoli was, Italië's beroemde portretschilder, een tentoonstelling van zijn werk houden.

Vacantie

Wegens vacantie zal ons blad volgende week (22 Juli) niet verschijnen. Ons kantoor wordt niet gesloten; kopy en advertenties voor ons volgend nummer (29 Juli) worden op de normale wijze ontvangen en behandeld, evenals opgaven van abonnementen, adreswijzigingen enz.

Adm. C.C.

ONS PARLEMENT

Opnieuw zwoegen in de bekende "groene kamer" van het Parlementsgebouw te Ottawa 265 volksvertegenwoordigers door een zomerzitting van de Canadese "Tweede Kamer", The House of Commons. Eigenlijk is het geen zomerzitting, maar een verlengde zitting, die in Januari al begonnen is en maar niet tot een eind schijnt te kunnen komen.

Wie het zijn, die daar van maand tot maand de landszaken namens het Canadese volk behartigen en op welke wijze zij dit doen, zijn de voornaamste vragen voor hen, die actief willen deelnemen aan het politieke leven van dit land als volgend jaar de algemene verkiezingen weer gehouden zullen worden.

Het is onmogelijk, in een krantenartikel een beschrijving te geven van al deze mensen, maar we zouden ons ditmaal willen beperken tot een overzicht van de parlementsleden van de House of Commons naar hun kerkelijke gezindte.

Allereerst vinden wij in Canada zeer sterk het onderscheid van Protestant en Rooms Katholiek. En het opmerkelijke is, dat in de volksvertegenwoordiging er geen geen verschuiving is naar Rome, maar juist de andere kant op. Terwijl in het Canadese volk de Rooms katholieke groep een dominerende plaats is gaan innemen, wordt dit in de volksvertegenwoordiging steeds minder gereflecteerd. Natuurlijk vormen de Rooms Katholieke leden verreweg de grootste kerkelijke groep in "The Commons", nl. 91 van de 265.

Opmerkelijk is weer de verdeling van deze Rooms Katholieke leden. Van de 91 worden er 31 gevonden in de banken der Liberalen en bijna tweemaal zoveel, nl. 60 in de regerende Conservatieve partij. Procentsgewijze ligt de verhouding echter geheel anders, aangezien de Rooms Katholieken 65 procent uitmaken van de Liberale groep en slechts 29 procent van de Progressive Conservatieve Party. De grootste kerkgroep in de regeringspartij is de United Church met 62 leden, gevolgd door 39 Anglicans, 17 Presbyterians, vier Baptisten (Prime Minister Diefenbaker inbegrepen), vier Luthersen en een verscheidenheid van andere kerkelijke richtingen met inbegrip van Salvation Army, Unitarians, Greek Orthodox en Ukranian Orthodox.

Zeven leden van de Prog. Cons. Party noemen zich kortweg "protestant" zonder nadere aanduiding en 10 gaven op "geen religie" te hebben.

De Liberalen tellen zeven leden van de United Church in hun groep, drie Anglicanen, drie Presbyterianen, een Jood en drie zonder kerkelijk lidmaatschap.

Het kleine groepje Socialisten in de C.C.F. is kerkelijk nog meer verspreid — een United, een Anglican, een Unitarian, een Presbyterian, een Mennoniet, een "Christian" en twee zonder opgave van religie.

De bevolkingscijfers tonen, dat 43,3 procent van het Canadese volk tot de Rooms Katholieke kerk behoort, maar in de House of Commons is maar 35 procent Rooms Katholiek. De United Church, de tweede in grootte onder de kerkelijke denominaties in Canada heeft 20.5% van de bevolking, maar in de Commons behoren 27% van de leden tot deze kerkformatie. De Anglicaanse kerk, met 14.7 procent van de bevolking heeft 16 procent van de parlementsleden onder zich en de Presbyterians die slechts 5.6 procent van de bevolking uitmaken, halen in de parlementaire kringen 8 procent.

Jarenlang hebben Rooms Katholieken de meerderheid gevormd in de parlementaire groep van de Liberale Partij. Procentsgewijze is dit nog versterkt door de drastische verliezen, die deze partij in de laatste verkiezingen geleden heeft. Maar er zijn meer RoomsKatholieken in het Conservatieve kabinet van Diefenbaker dan er waren in het Liberale kabinet onder de Roomse Prime Minister St. Laurent. In het kabinet van thans zitten zes Roomsen, vijf leden van de United Church, vier Anglicanen, drie Presbyterianen, twee Baptis-

(Vervolg op pag. 2)

De Duitse Revolutie van 1918

CATASTROFE VAN EEN KEIZERRIJK

Opstand der koelies

In Wilhelmshaven ligt de "Hochsee"-vloot. Duitslands laatste wapen. Zij ligt er al jaren. De matrozen, "'s keizers koelies" in "de ijzeren kooien" zijn volkomen gedemoraliseerd. De oorlog is verloren. Zij hebben nog maar één wens: wapenstilstand en vrede.

Eind oktober 1918 geven de eskadercommandanten het bevel de ketels op stoom te brengen. Uit de schoorstenen stijgt de rook in bruine wolken naar de grauwe herfsthemel.

"Ankers lichten". De bootsmansfluitjes snerpen: "Iedereen op zijn gevechtspost".

Op de stookplaat van de "Thüringen" rotten stokers en machinisten samen. "Waarom? De regering heeft toch wapenstilstand gevraagd? Willen de officieren de vloot naar een laatste slag tegen de Engelsen en een "roemvolle offergang" voeren? Weet de regering hiervan? Is het een staatsgreep om de politiek van de regering te doorkruisen en de wapenstilstand te saboteren?"

De seinlampen van de "Thüringen" flitsen "Niet uitlopen. Blijven liggen". De "Helgoland" antwoordt: "Volhouden kameraden, wij staan achter jullie". De stokers harken het vuur uit de ketels en de machinisten blazen de stoom af. Van beide schepen ratelen de ankers weer omlaag. Ook de "Baden" blijft liggen.

De andere kolossen maken zich langzaam los van de kade, in lange kiel-linie vaart de vloot uit. Koers noord-oost. De lichtbundels der schijnwerpers zwaaien door de nacht, buiten wachten de verlichte torens der onderzeeërs.

De seiners der achtergebleven schepen flitsen hun kameraden na: "Dooft de vuren. Laat de ankers vallen. Geen tweede Skagerrak". Op de uitvarende eskaders drommen de matrozen samen bij het geschut. Uitdagend zingend: "Nach der Heimat möcht ich wieder . . .". Officieren dreigen met revolvers. Plotseling vliegen handspaken en stukken steenkool door de lucht. De sirenes huilen, de commandobellen klinken. Vergeefs. In de ruimen worden de ventiels van de stoomketels opengezet. Langzaam verliezen de schepen hun vaart. De admiraal seint zijn commandanten: "Terug naar de ligplaats". In de morgenschemering glijden de donkere mastodonten geluidloos in hun bassins terug.

Op de kade staan zwaargewapende compagnieën mariniers. Van schip tot schip vliegt het gerucht dat op de "Helgoland" en de "Thüringen" en de "Baden" enkele honderden kameraden in arrest zijn. De krijgsraad wacht al en de mariniers moeten de muiters van de vloot halen. Dan breekt de hel los. "De oorlog is uit. Leve de revolutie. Leve Lenin."

Of de catastrofe nog enkele dagen, tot na het tekenen van de wapenstilstand, uitgesteld had kunnen worden indien de muiterij der matrozen niet uitgebroken was, kan men niet weten. Deze beweging echter was in zoverre beslissend dat zij de volkomen fysieke en morele machteloosheid der autoriteiten aan het licht bracht.

Revolutie.

Rode vlaggen van alle schepen. Optochten, protestvergaderingen in alle havens en op alle werven. De matrozen ontwapenen de garnizoenen. Het departement van marine te Berlijn, bemand door honderden bureau-officieren en een compagnie jagers, capituleert voor één onderofficier met zes man. Alles is zinloos geworden. Honderdduizenden arbeiders demonstreren in de straten van de hoofdstad.

In München vormt Kurt Eisner een socialistische regering. Een joelende menigte voor het paleis en de koning doet al afstand. Beieren is een republiek. Soldatenraden aan heel het west-front, zelfs in Spa bij het keizerlijk hoofdkwartier. Overal hetzelfde beeld; het geweldige machtsapparaat van leger en monarchie verdwijnt in het niets, nergens ook maar een poging tot ernstig verzet. Het oude systeem moet door en door vermolmd geweest zijn.

De "Voorwaarts", het orgaan van de S.P.D., de socialisten, schrijft: "om één man mogen noch de onderhandelingen bemoeilijkt worden, noch de burgeroorlog uitbreken. Ook deze man die met zijn zes zonen uit de oorlog terugkeert moet offers brengen. Zelfs dan zal hij nog niet de beklagenswaardigste onder de duitse gezinsvaders zijn." De 7e november stellen de leiders van de S.P.D. — Ebert en Scheidemann — de ultimatieve eis aan rijkskanselier Max von Baden, dat keizer en kroonprins onverwijld afstand doen.

Op het hoofdkwartier, het schilderachtige kasteeltje bij Spa, zijn alle bereikbare stafchefs, generaals en hoge officieren bijeen geroepen. De keizer leunt tegen de schoorsteen. Bleek, onzeker, de verminkte linkerarm achter de rug. Hij wil aan het hoofd van de betrouwbare troepen tegen de revolutie optrekken. De generaals mompelen dat het leger weigeren zal. "Wat! Het heeft "den Obersten Kriegsherrn" trouw gezworen op het vaandel". — "Ook "der Oberste Kriegsherr" is nog maar een fantoom", zegt een der generaals.

De telefoon. Kanselier Max von Baden belt op uit Berlijn. De S.P.D. heeft een algemene staking afgekondigd, de troepen zijn naar de arbeiders overgelopen. Om een bloedige burgeroorlog te vermijden heeft de kanselier op eigen gezag bekend gemaakt dat de keizer en de kroonprins afstand gedaan hebben van de troon. "Uw naam in de geschiedenis eist dat ge dit offer brengt".

Angstige stilte. Men hoort alleen het ruisen van de herfstregen. Niemand durft de keizer aan te kijken. In dit zwijgen eindigt de keizergeschiedenis van het Duitse rijk.

Vlucht naar Nederland.

Communistische soldaten in Spa roepen dat zij de keizer willen gevangen nemen om hem aan de geallieerden uit te leveren. Wilhelm II moet onverwijld naar het dichtstbijzijnde neutrale land, Nederland. Nadat hij nog eens verklaard heeft aan de spits zijner dappere troepen te willen sterven, stapt Wilhelm II met enig gevolg in een speciale trein naar Visée.

In de nevelige morgen van zondag 9 november komt een rij auto's, vol stof en modder, de grote straatweg van Visée af. Bij de nederlandse grenswacht stapt de keizer uit, in Russische generaalsuniform met de pet, en gaat naar het stationnetje van Eysden. Hij heeft koningin Wilhelmina om asyl getelegrafeerd. In de russische generaals-uniform met de pet loopt hij urenlang heen en weer over het emplacement. Marechaussees houden het publiek op een afstand. Het joelt naar "den Pruus". "Aan de galg" en "A bas l'assassin".

De nederlandse ministerraad heeft onmiddellijk besloten de keizer asyl te verlenen. Maar waar moet men hem laten? Minister Ruys de Beerenbrouck telefoneert al zijn vrienden kasteel-bezitters af. Eindelijk verklaart er één zich bereid de keizer te ontvangen: Gordard graaf Bentinck te Amerongen. Eindelijk komt in Eysden het telegram dat een nederlandse extra-trein de keizer verder brengen zal.

In de middag van de volgende dag vlijt Wilhelm zich met een zucht in een brede fauteuil aan de brandende haard in de gobelinkamer van het kasteel. Hij vraagt gravin Bentinck "een kop echte engelse thee. Liefst heel warm." —

Enkele weken later komen twee heren in burger uit Berlijn en leggen hem de verklaring van abdicatie voor. Wilhelm tekent, ziet af van al zijn rechten als keizer van Duitsland en koning van Pruisen.

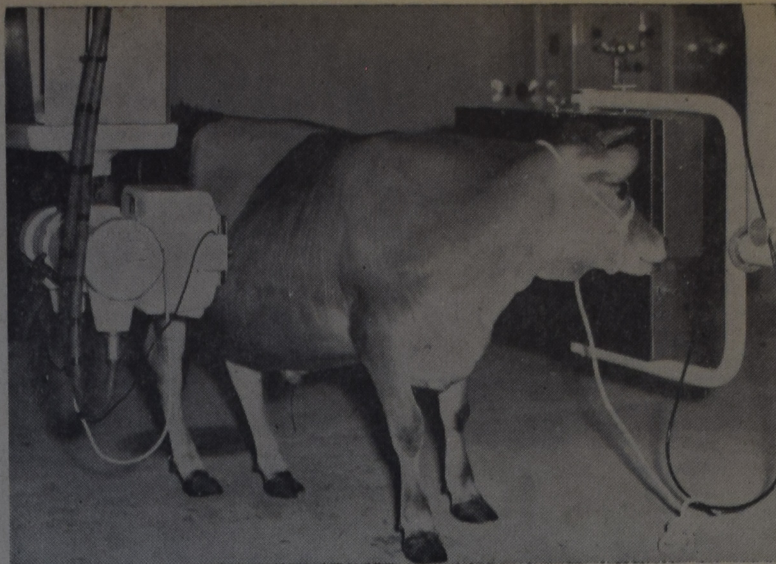
Het vredesverdrag van Versailles stelde hem officieel in staat van beschuldiging. "Vanwege de inbreuk op het internationale recht en de heiligheid der verdragen".

Maar de nederlandse regering beriep zich op het recht van asyl en de geallieerden drongen niet verder aan.

Het werd een comfortabele ballingschap. Door de goede zorgen van de nieuwe duitse regering bleef Wilhelm in het bezit van het reusachtige familiefortuin (400 miljoen goudmark). Hij kan een kasteel kopen. Hij hakt hout in het park en praat altijd weer over de oorzaken van zijn ongeluk. De catastrofe is niet te wijten aan de militaire overmacht der geallieerden maar aan "de dolksteek in de rug" van de socialistische revolutie. "En achter de revolutie stonden de vrijmetselaars en de Joden."

Om het allemaal nog eens uit te leggen schrijft hij (of liever: hij laat ze schrijven, onder zijn naam) een lange rij boeken. Nogal verward en weinig overtuigend. — Zomer 1941 is hij gestorven, vergeten in de cycloon die Duitsland opnieuw over Europa had gejaagd.

(Chr. Schoolblad.) de R.

Dit röntgen-apparaat voor vee, het enige in zijn soort ter wereld, behoort tot één van de middelen om diagnoses te stellen op het Ontario Veterinary College te Guelph. Het kost $60.000. Canadees vee krijgt gewoonlijk de hoogste onderscheidingen op internationale tentoonstellingen en wordt naar vele delen van de wereld verzonden, herhaaldelijk per vliegtuig.

ONS PARLEMENT

(Vervolg van pag. 1)

ten, een "protestant" en en Ukrainian Orthodox, Minister van Arbeid Michael Starr, zoon van Ukrainische immigranten.

Alle drie partijleiders in het parlement zijn Protestant. De Prime Minister is een Baptist; en de leiders van de Liberale en de Socialistische (CCF) partijen, Lester B. Pearson en Hazen Argue zijn beide lid van de United Church.

Maar hoewel het Protestantisme in de "kamer" toeneemt, is het voor het eerst in vele jaren, dat er geen predikant in de banken van de volksvertegenwoordiging zit. Rev. Dan McIvor, die jarenlang lid was voor de Liberale partij, trok zich uit de politiek terug vlak voor de laatstgehouden verkiezingen. Verscheiden andere predikanten, behorende tot de Social Credit Party en de C.C.F. werden in de laatste verkiezingen verslagen.

Hoewel de regering geleid wordt door een Baptist, is het een United Churchman — Minister van Financien Donald Fleming — die de belastingen regelt, een andere Baptist — Minister of National Revenue George Nowland — die de belastingen inzamelt en een Anglican — Minister van Defensie George Pearkes — die het meeste ervan weer uitgeeft.

Een kerkelijke splitsing in het parlement is natuurlijk niet licht te verwachten, maar in zo'n geval zou de Minister van Justitie Dave Fulton samengaan met de Liberaal Paul Martin, want beide zijn ze Rooms Katholiek. De CCF-er Bert Herridge zou zich scharen aan de zijde van Transport Minister George Hees, Immigration Minister Ellen Fairclough en Mr. Pearkes, allen Anglicanen en de Minister Howard Green (Publieke Werken) en Gordon Churchill (Handel) zouden zich gesteund zien door de beide leiders der oppositiepartijen. Het zou een stemming zijn, die niet licht vergeten zou worden.

Farm Notities

Nog maar zeer kort geleden stierf in Hamiota, M.S. Joseph McMurachy, de "vader" van Canada's beroemde ,niet aan roest onderhevige Selkirk tarwe, op de leeftijd van 82 jaren. Mr. McMurachy's ontdekking van precies twee aren roestvrije tarwe, toen hij de oogst aan het binnenhalen was op zijn boerderij te Strathclair, Manitoba, was het begin van het lange proces om dit roestvrije McMurachy soort met andere variëteiten te kruisen, die hoge maal- en bakhoedanigheden bezaten, welke aan de McMurachy tarwe ontbraken. Selkirk tarwe, die het gevolg was van deze experimenten, heeft niet alleen een omwenteling gebracht in de prairie-landbouw, maar maakte, dat Canadese tarwe geen gelijke kent op de wereldmarkten.

Maar het proces om die eerste oogst McMurachy tarwe te kweken was ook een verhaal van volharding. Toen Mr. McMurachy deze twee aren roestvrije tarwe vond, wist hij één plant te redden en gaf hem aan zijn dochter mee naar huis. Zij verloor hem. McMurachy ging terug langs de weg, die zijn dochter gevolgd had, de grond bij het licht van zijn lantaarn nauwkeurig afzoekend, totdat hij de verloren plant teruggevonden had. Hij deed de graankorrels in een enveloppe. De muizen aten ze bijna allemaal op.

Maar van de weinige overgebleven korrels kweekte Mr. McMurachy binnen vijf jaren (tegen 1935) zes acres nieuwe tarwe. In dat jaar vernietigde een roestepidemie van de stengel bijna alle velden in het gebied van Stratchclair. Mr. McMurachy's zes acres bleven vrijwel onaangetast. Op verzoek zond hij monsters van zijn tarwe naar de cereal-afdeling van het federale department van landbouw, naar de Brandon proefboerderij en het laboratorium voor het kweken van graan te Winnipeg. Hier werd zijn tarwe gekruisd met Redman en Exchange variëteiten om Selkirk te kweken, nu het meest gebruikte soort tarwe in Manitoba, Oost-Saskatchewan, North Dakota en Minnesota. Maar het nam tijd, want het was niet voor het eind van 1953, dat 150.000 schepels zuiver Selkirk zaad geproduceerd werden door het department van landbouw.

Mr. McMurachy's bijdrage aan de landbouw werd beloond in 1954, toen Canada's parlement voor een pensioen van $10.000 stemde voor Mr. en Mrs. McMurachy.

(C. S.)

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.

In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (The Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C Kruizinga, Rev J. Overduin, Rev A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G Scholten (The Netherlands), Rev Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, Rev. L Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

CANADEZEN IN RUSLAND

Een groep Canadezen heeft een reis gemaakt naar Rusland en hun belevenissen zijn beschreven in een interessant boek, dat pas is uitgekomen. *)

Ofschoon Larry Henderson, een Canadese onafhankelijke radio-verslaggever, spreker en schrijver, heel natuurlijk de fabelachtige stad Samarkand in de titel van zijn boek naar voren brengt, is het interessantste van het boek, in het bijzonder voor buitenlandse lezers, het feit dat het nog eens opnieuw de straffe reglementering doet uitkomen, waaraan alle Russische staatsburgers in hun land onderhevig zijn. Henderson's waarnemingen en commentaar op de Russische levenswijze zijn overtuigender en indrukwekkender dan die van de gemiddelde, zelfs bekwame verslaggever, die Rusland bezoekt, omdat zich in de groep, die hij met zich meenam, een aantal Russisch sprekende genaturaliseerde Canadezen bevonden, wier vroegere vaderlanden nu Russische slavenstaten zijn. Hun kennis van de taal en het gemak, waarmee zij in de Russische omgeving "verdwijnen" konden, verschafte Mr. Henderson contacten met vele Russen, die normaal gesproken "geen commentaar" voor bezoekers zouden hebben.

Eén van de leden van het reisgezelschap was Uno Kingisapp, een jonge Estlander, die met zijn familie in 1944 over de Baltische Zee naar Zweden ontkwam. Later kwamen zij naar Canada en kregen het Canadese staatsburgerschap. Uno sloot zich bij Henderson's gezelschap aan, omdat hij zo graag zijn vaderland nog eens wilde zien. Maar hij merkte, dat hij slechts naar die plaatsen in Rusland kon gaan, die voor de hele groep op het programma stonden, en hij kon natuurlijk niet een visum krijgen om Talinn, de hoofdstad van Estland, dat onder Sovjet bestuur staat, te bezoeken, verboden terrein voor vreemdelingen. Maar op één of andere manier kreeg hij een spoorkaartje, dat voor hem in Leningrad gekocht werd door één van de Russisch sprekende Canadezen, en zag kans om een bezoek aan Talinn te brengen. Hij kon zonder een visum door de controle-posten aan de grens komen, omdat de trein toevallig vol met Estlandse week-end-vacantiegangers was, die terugkwamen van Leningrad en de douanebeambten zwaaiden, toen de trein bij het aanbreken van de dag voorbijreed, ten teken, dat hij door kon rijden, zonder dat een enkel paspoort gecontroleerd werd.

Ondertussen kon de in Leningrad achtergebleven groep de reis niet voortzetten, voordat ze wisten, waar Kingisepp zich bevond. In Talinn, dat bedroevend veranderd en achteruit was gegaan met alle straatnamen nu in het Russisch, gaf Uno tenslotte zichzelf aan. Zijn Canadese paspoort bleek zijn redding te zijn, want de Sovjet autoriteiten gaven hem uiteindelijk een visum, zetten hem op een vliegtuig en brachten hem in Kiev, de volgende officiële stopplaats op het reisprogramma van de Canadese groep.

Uno Kingisepp's bezoek aan zijn vaderland was een grote teleurstelling. "Dit was een ander Estland", zei hij. "Misschien zijn wij (Estlandse Canadezen) veranderd zonder het zelf te merken. Nu spreken we een andere taal!"

Een ander lid van het gezelschap, Theodore Humeniuk, een succesvolle Canadese advocaat, die geboren werd in het Westen van de Oekraïne, was minder fortuinlijk bij zijn poging om in contact te komen met zijn broer, die achtergebleven was in Potochysche, een Oekaïnisch dorp dichtbij Lvov, toen zijn familie naar Canada emigreerde. Humeniuk had dikwijls bericht gehad van zijn broer, toen hij in Canada was, maar in Rusland bleven zijn stroom van brieven, telegrammen en aanvragen voor een telefonische verbinding met Potochysche alle zonder enig resultaat. Toen dus de groep Kiev bereikte, werd er een poging gedaan om voor Mr. Humeniuk een bezoek aan zijn geboortedorp tot stand te brengen. Ook dit werd verhinderd, ofschoon er oorspronkelijk toestemming voor het bezoek gegeven werd.

Henderson's conclusie was, dat het Russische Intourist Bureau opzettelijk iedere poging, die Humeniuk deed om zijn broer te ontmoeten of zelfs maar per telefoon met hem te spreken, afsneed. Tenslotte kocht Humeniuk, toen het gezelschap weer naar Moskou terugging, in wanhoop een speciaal drie-daags-retour naar Kiev voor zich zelf en vroeg Intourist zijn broer van zijn aankomst op de hoogte te stellen, opdat zij elkaar eindelijk in Kiev zouden kunnen ontmoeten. Wederom hielp het niets — Humeniuk wachtte tevergeefs in Kiev — en Intourist vertelde hem slechts, dat zijn broer naar Kiev was gekomen, maar bij het verkeerde eindpunt op zijn komst had staan wachten en weer naar huis terug was gegaan. Theodore Humeniuk had meer dan 7000 mijl gereisd voor deze hereniging, hij kwam binnen een afstand van 100 mijl van zijn broer, die hij sedert zijn kinderjaren niet meer gezien had, maar werd toch bitter teleurgesteld en zijn plan werd volkomen verijdeld.

Waarom? Waarom? Waarom? vraagt Henderson.

"U moet doen, zoals U gezegd wordt," was het enige antwoord, dat enig lid van het gezelschap kreeg, toen zij protesteerden tegen een dergelijke, willekeurige behandeling. En zo is het: de Sovjet regering regelt het bestaan van ieder van haar staatsburgers van de wieg tot aan het graf. Russische staatsburgers kunnen zelfs niet zonder visum van de ene plaats naar de andere reizen in hun eigen land. Zij kunnen niet lezen, wat zij willen; zij kunnen niet staken voor hogere lonen, omdat hun vakverenigingen onder controle van de regering staan. En al deze reglementering geldt voor iedereen, die, zelfs als een bezoeker, binnen haar grenzen komt.

*) A Journey To Samarkand. Door Larry Henderson (Longmans, Green & Company, Toronto, 1960). 158 pagina's, $ 4.50.

Moeilijkheden zijn er om overwonnen te worden, zegt Myron Angus. Hij heeft geleerd te schilderen, te schrijven, te typen en de piano te spelen, hoewel hij niet de beschikking heeft over zijn armen en benen. Zijn schilderwerk wordt internationaal erkend en hij heeft zijn eigen art gallery in Toronto.

Toen Canada nog jong was

Canada heeft opvallende veranderingen beleefd, sinds het bijna een eeuw geleden een staat werd. Destijds strekte dit land zich slechts uit van Halifax, Nova Scotia, tot Sarnia en Windsor, op Ontario's Zuid-westelijk schiereiland. Canada's bevolking bedroeg toen amper 3.300.000 zielen. De helft hiervan woonde in Ontario, 30 percent in Quebec. Het land had een overwegende plattelandsbevolking — 81 percent van de bevolking woonde buiten de steden en plaatsen. Dit was in het bijzonder het geval in Quebec, waar de mensen zich op boerderijen op smalle stroken grond gevestigd hadden, hoofdzakelijk langs de St. Lawrence River. Ook in Ontario had men zich voornamelijk langs de waterwegen gevestigd, met steden en dorpen gelegen langs de oever van Lake Ontario van Kingston tot Toronto en Noordwaarts zich uitstrekkend van 20 tot 100 mijl. De bevolking van Toronto en Quebec City bedroeg net 60.000 elk; Montreal had een totaal aantal van 100.000.

De boerderij, het bos — en langs de kust van Nova Scotia ook de visserij, waren de voornaamste bronnen van inkomsten. De scheepswerven van Quebec en Nova Scotia hadden het druk, daar de hoge bomen van Quebec en Noordwaarts langs de Ottawa River masten leverden voor de Britse zeilschepen en hout voor schepenbouw aan de Oostkust. Hout was zeer zeker de grootste bron van export-inkomsten voor het land.

Het leven in die pioniersdagen was eenvoudig en ongekunsteld, ofschoon somstijd ruw en wreed. Zelfs in de steden waren er maar weinig gebouwen van drie of vier verdiepingen; op het platteland en in de kleine plaatsen stonden nog vele blokhutten en schuren van boomstammen, maar welvarende boeren en zakenmensen lieten zich wel indrukwekkende huizen in baksteen en steen bouwen. De straten waren niet geplaveid en Toronto verschilde in die dagen nog niet veel van "Muddy York" (haar vroegere naam). Door paarden getrokken karren en rijtuigen 's zomers, zwaardere en lichtere sleeën 's winters vormden de voornaamste vervoersmiddelen. Later kwamen er paardetrams in de steden.

In de Canadese huizen werd nog bijna alles met de hand gedaan. Zelf-gemaakte kaarsen werden op vele plaatsen gebruikt voor verlichting, ofschoon later kerosine lampen meer algemeen waren. De stoffen werden gewoonlijk met de hand gesponnen en geweven. Water haalde men meestal uit de wel, zelfs in de steden, maar reeds hadden sommige welgestelden badkuipen. Ieder dorp had zijn zaagmolen en korenmolen — vanwege de slechte wegen streefde iedere gemeente er naar in eigen behoeften te voorzien. De kerk vormde het middelpunt van het uitgaansleven; dansen, roken en kaartspelen waren streng verboden. Herbergen met hun zaagsel en bierlucht waren er toen evenveel als tegenwoordig benzine-stations. Er werd veel sterke drank gedronken, daar deze pioniers tijd noch ervaring of lust hadden om druiven te kweken voor wijn, terwijl rauwe alcoholische drank gemakkelijk gemaakt kon worden van graan of zelfs van aardappelen. Die vroegere Canadezen werkten hard, aten met smaak en dronken flink.

Toch werden de mensen van dit nieuwe en energieke, jonge land gekenmerkt door één prikkel, waardoor zij nog steeds ten zeerste gedreven worden — hun grote begeerte naar ontwikkeling. Zelfs in plattelandsgebieden in Ontario werden scholen opgericht, die tenminste voor een gedeelte van ieder jaar open waren. Colleges en universiteiten voor hoger onderwijs waren in alle vier provincie's lang voor de Confederatie gevestigd. Ook waren er vele, vele kranten, ofschoon de meeste maar klein waren. In Canada heeft de aanwezigheid van een vrije en buitengewoon stemhebbende pers altijd een grote mogelijkheid verschaft om de publieke opinie tot uitdrukking te brengen.

Ofschoon Canada in 1867 nog een jong land was en volgens bepaalde maatstaven soms ruw, bezat deze forse, jonge reus, die herhaaldelijk afgebeeld werd als die stoere houthakker "Jack Canuch", al de kracht, zo niet helemaal het brutale zelfvertrouwen van haar Zuidelijke buur. De ruwe kanten raken er thans wat af, maar de energie is er nog. (C. S.)

Het Christendom in India

Er is bij vele christenen onrust verwekt door berichten dat de Regering van India haar politiek tegenover de zending zou wijzigen. Gelukkig blijkt dat bij het publiceren van deze berichten de wens de vader van de gedachte is geweest bij hen die de christelijke zending niet welgezind zijn.

Rev. R. B. Strom, de president van de India Bible Christian Council wendde zich naar aanleiding van een verontrustend bericht in de *Hindustan Times*, tot de Minister van Binnenlandse Zaken om nadere inlichtingen.

In een persoonlijk schrijven aan de heer Strom verzekerde de minister dat er in de politiek van de Regering van India, zoals die in 1954/55 is geformuleerd, geen enkele wijziging is aangebracht.

Gun uzelf een abonnement op het bekende weekblad

Goede artikelen en een mooi vervolgverhaal. Geïllustreerd met typisch Hollandse foto's. Een jaarabonnement kost slechts $ 2.20. Opgave aan Uw boekhandelaar of rechtstreeks aan het administratie-adres:
v. d. Valk Boumanlaan 61,
Woerden - Holland

"World Wide Travel Service"
359 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
Het enige Nederlandse reisbureau in Toronto.
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.
Laten Uw reisproblemen onze zorgen zijn.
ADRIAAN LIMBERTIE
ME 5-5661 - 's avonds HI 4-8280

CANADA DRY
geeft glans aan elke gelegenheid

Als U dorst hebt is Canada Dry Ginger Ale een heerlijk frisse, smakelijke drank. Als "mixer" maakt het elke drank pittig en fonkelend. Het hele gezin geniet van Canada Dry . . . werkelijk de Champagne der Ginger Ales.
CANADA DRY
Spreek uit:
Kennada Drai
CANADA DRY
The Original Pale Dry
GINGER ALE
VRAAGT UW WINKELIER OOK NAAR EN GENIET
VAN DE VELE HEERLIJKE SMAKEN VAN CANADA DRY
FL-1

ISAAC DA COSTA

"De zaligheid is uit de Joden"

Honderd jaar geleden overleed de dichter Isaac Da Costa. Hij was een Jood "die Sions Vorst erkende als zijn Heer", maar er was heel wat gebeurd, voordat hij tot die openlijke erkenning kwam. Een zoon der Wet moest de Genade leren kennen en delen in de smaadheid van Christus. Maar toen kon hij ook dichten:

In het kruis zal ik eeuwig roemen
en geen wet zal mij verdoemen.
Christus droeg de vloek voor mij.
Christus is voor mij gestorven,
heeft gena voor mij verworven.
'k Ben van dood en zonde vrij.

In een patriciërshuis van een der oude grachten te Amsterdam woonde de familie Da Costa, behorend tot een Portugees adellijk geslacht. Deze wetgetrouwe godvrezende vader en moeder ontvingen op 14 januari 1798, uit de hand van de God hunner vaderen hun eerstgeborene.

Op de achtste dag werd bij de naamgeving, in de kring der familie het plechtig riuteel der besnijdenis voltrokken. Met het dertiende jaar was hij volwaardig "bar mitzwa", dit is zoon der Wet in de Portugese synagoge; dit geldt als meerderjarig, voor de Eeuwige persoonlijk verantwoordelijk.

Bij het lezen van de Hebreeuwse hoofdstukken, voor die dag aangegeven, trok hij reeds toen de aandacht der rabbijnen. De kleine Isaäc behoefde niet de bekende vraag:
"Verstaat gij wat gij leest?"

In dat zelfde jaar deed hij aan het Barlaeus Gymnasium eindexamen (cum laude) met een Latijnse verhandeling over de werken van Hercules. Zonder veel vreugde gingen zijn jeugdjaren voorbij. Bij zijn studies oogstte de jeugdige De Costa grote successen. Ouders en vrienden waren trots op hem, mede-studenten benijdden hem. Hij verdiepte zich ijverig in het onderzoeken van Mozes en de profeten, de Talmud en de leringen van Israëls Wijzen; echter, de vreze Gods was hij nog niet deelachtig. Zijn innerlijk leven werd door al dit verstandelijk onderzoek niet bevredigd; sterk gevoelde hij dat zijn ziel er buiten stond en bleef.

Zelf getuigt hij: "Reeds als knaap gevoelde ik de invloed van een zeker religieus instinct, en dat een vaag verlangen mij vervulde om eenmaal GOD te mogen dienen, **de Heilige Israëls te mogen kennen**". In de loop der jaren werd over deze grote zoon van Abraham door velen geschreven, omdat zijn leven zo rijk en veelzijdig was. Byvank schrijft in zijn uitnemend boek over Da Costa als mens, christen, dichter, jurist, theoloog en profeet, terwijl deze de bekende woorden van Da Costa citeert: **"Ik ben geen zoon der lauwe westerstranden"**. Byvank zegt o.m.: Als "Portugees bekeerd Israëliër bracht hij het Oosten over naar een Amsterdamse gracht".

In zijn studententijd zocht Da Costa, hoewel onbewust, naar wat hij in eigen kring niet had kunnen vinden. Een bijzonder voorval gaf hem de stoot daartoe, die van grote invloed is geweest voor zijn geloofsleven.

In de collegekamer van zijn leermeester professor van Lennep te Leiden, hing aan de wand een grote afbeelding van de Stamboom van Juda. Meermalen stond de ruim vijftienjarige nadenkend en stil voor zich de stamboom lezend, tot hij op zekere dag in vervoering uitriep: **"O Eeuwige! wanneer zult Gij voor Israël het koningschap weder instellen?** Toen de anderen hem verwonderd bleven aanzien, zei hij triomfantelijk: "ik ben blij... een Jood te zijn".

Het jaar 1813, zo belangrijk in de geschiedenis van Nederland, zou ook voor Da Costa een hoogst gewichtig jaar zijn. Hij leerde Bilderdijk kennen en al spoedig zocht hij deze in zijn huis op, aan de Achterburgwal te Amsterdam. Bij een volgend bezoek was de genegenheid reeds zo groot, dat Bilderdijk zijn handen zegenend op het hoofd legde en nam als het ware bezit van de joodse jongeman, hetgeen hem ten eeuwigen zegen is geworden.

Drie jaren daarna vertrok hij weder naar Leiden om daar zijn studie te voltooien en slaagde hij na korte tijd voor het doctoraal examen "Romeins recht", onder professor Tydeman. Hoewel voorzien van talrijke aanbevelingen, was zijn beste aanbeveling: zijn ernst, eenvoud en de frisse verbeelding van een oosterse natuur.

Als advocaat vestigde hij zich in Amsterdam, 1819, en kreeg ook bij de christenen reeds naam als dichter. Door Gods barmhartigheid was de grote geestelijke invloed van Bilderdijk beslissend voor deze aan God en Zijn wet getrouwe Israëliër, door de krachtige werking van de Heilige Geest.

Een grote strijd en zwaarmoedigheid overviel hem, zodat hij een moeilijke tijd doormaakte. De bekende woorden van Bilderdijk vervulden hem: "wordt christen, mijn zoon, en ik heb geen wensen meer". Het volbrengen van werken der wet bevredigde hem allerminst; hij schreef aan een vriend in Engeland: **"ik beschouw Jezus als een groot licht, uit Israël voortgekomen tot verlichting der volken, en ik... verkeer in duisternis"**. Hij was nog te trots om zich voor de **Messias** te buigen, voor de **Gekruiste.**

Met zijn neef, dr. Abraham Capadose, disputeerde hij veel, doch het raakte niet hun ziel, hun leven leek zonder zin, totdat de doorbraak kwam, plotseling en met kracht. In zijn beeldspraak zegt Da Costa vol vuur: "een wervel**wind nam mij op van de Sinaï, en ik stond op Golgotha!"** Glorie voor mij ,tot eer van God!

In dat jaar, 1820, kwam zijn verloving tot stand met zijn nicht Channa Belmonte en spraken zij vaak over de hogere, eeuwige dingen. Als Da Costa met zijn neef Capadose met Tenach, het Oude Testament, uit de huiselijke kring naar de studeerkamer trokken, werd meermalen opgemerkt: daar gaan de twee rabbijnen. Naast Mozes en de Profeten onderzochten zij ook de Evangeliën; tussen beide jonge mannen bestond nu niet een familie- en vriendschapsband alleen, maar ze waren broeders geworden in het zoeken naar de waarheid.

Door de genade Gods kwamen beide tot volle overgave, en.... zij vonden de waarheid in en door de Gezalfde, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is! Zij hadden **vrede**, en Da Costa schreef aan zijn vriend Willem de Clerq: "uw Heiland is mijn Heiland, uit mijn stam, uit mijn geslacht en thans mijn Heer en mijn God".

Zijn ouders wisten nog van niets, waardoor de onderlinge verhouding thuis pijnlijk voor hem werd. Isaäc ontdook het vervullen van zijn joodse plichten, en aangezien hij vader en moeder niet wilde bedroeven of grieven in hun godsdienstige gevoelens, leefde hij nu en dan naar de joodse ritus. De strijd was zwaar in de liefde tot zijn ouders, zijn volk en zijn waarheidszin. Toch kwam ook in zijn leven het beslissende moment van belijden; na droeve ervaring van spot en smaad tegen Jezus en Zijn kruis, waarbij ook zijn beste vrienden waren betrokken. Bedroefd en ontlutst kwam hij bij zijn moeder en deelde haar die ernstige gebeurtenis mede.

Met het scherpziend oog der moederliefde merkte zij dat hij meer op het hart had. Daarom vroeg zij: wat vervult je, mijn zoon? Hij wierp zich in haar armen en beleed **Christus**... en sprak: **"Moeder, Hij is mijn Goël, mijn Verlosser en Heer!"**

Zij wist, zij kon niets anders zeggen dan: "Mijn jongen, wat zult ge veel moeten lijden om die Naam".

Ook het leven van Da Costa heeft deze woorden bevestigd, evenals zovele zonen en dochteren Abrahams moeten ervaren, hoe hun **belijden van Christus** een **lijden om Christus** is geworden; om Zijnentwil zijn zij één, **Zijn Naam zij geprezen!**

☆

Da Costa had vrede gevonden door het bloed des kruises, en waar zijn huwelijk inmiddels had plaats gevonden, kwam ook zijn vrouw tot geloof in Messias Jezus. Ook zijn vrouws moeder en haar dochter Esther beleden haar geloof in Christus. Mevrouw Belmonte en dochter werden te Amsterdam gedoopt in de Waalse kerk door Ds. Chevalier.

In 1822, op zondag 22 oktober, ontvingen Da Costa, zijn vrouw en zijn vriend Capadose, op aanraden van Bilderdijk, in de Pieterskerk te Leiden de Doop der besprenging. Ds. Egeling bediende dit wonderwerk van Gods barmhartigheid in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes. Nu verstonden zij de diepe zin der woorden van Psalm 2 : 7, toen zij zongen:

Welzalig zij, die naar zijn reine
leer,
in Hem hun heil, hun hoogst
geluk beschouwen;
die Sions Vorst erkennen voor
hun Heer;
Welzalig zij, die vast op HEM
betrouwen.

Da Costa werd een vurig prediker van het heil Gods en zelf schreef hij: "Sedert mijn doop gevoel ik een haast onweerstaanbare begeerte tot de verkondiging der Waarheid, zodat ik wanneer ik nog carrière te kiezen had, predikant zou worden".

Onze hemelse Vader heeft het echter anders geleid en hem als een bijzonder instrument gebruikt in Zijn Wijngaard door heel Nederland. Een verkondiger van het Evangelie der genade, met gloed en temperament, die door de rijkdom van gedachten steeds de harten van zijn hoorders trof, en liefde voor Gods aloude Bondsvolk won met gebed voor Israël.

Da Costa was een genie, al de schat zijner kennis, hij verstond tien talen, het was alles Gode gewijd, zoals een van zijn verzen eindigt:

Gij wetenschappen, kunsten,
krachten, machten,
Gaven, gunsten, door d'adem
Gods in ons verwekt,
Gij, wetenschappen, kunsten,
krachten, machten,
het aard'rijk overdekt.

Door zijn vele relaties in Israëlitische kring, kwam het ook tot gesprek met die grote zoon uit Abrahams geslacht, de jurist en bouwmeester Dr. Samuël Sarphatie, architect van het later afgebrande Paleis voor Volksvlijt. Met schampere worden en spottend sprak hij tot Da Costa over diens ijver als voorzitter der "Vrienden Israëls". Door heel het land sprak hij met Dr. Capadose, om Israël te wijzen op Christus, en de Christenen op Israël. Sarphatie zei ontstemd: "Weet wat je doet, Isaäc, in gouden netten haal je niet anders dan slijk naar boven". De Costa antwoordde: "Dit kan zijn, maar: wat jij goud noemt, noemen wij slijk, en wat jij slijk noemt, noemen wij goud..."

Nog benijden de Joden de Christenheid, dat zij de Jood Da Costa bezit. **Jood**, dit was zijn erenaam; krachtig bestreed hij de uitdrukking "proseliet". Christenen uit de Hebreeën zijn echte, natuurlijke takken van de **olijfboom!**

☆

Da Costa had door zijn gehoorzaamheid aan de Heilige Israëls en zijn geloof in Jezus Christus, de Zone Gods, geleerd om niet te steunen op enige werken der Wet, doch door geloof alleen. Hij erkende de waarheid Gods met zijn verstand, en door de Heilige Geest nu ook voor zijn hart. Toen hij door Mozes en het profetisch woord Christus had aanschouwd, riep hij uit: **"ik geloofde, ik aanbad"**.

"Jehovah heeft Zijn volk lief met een eeuwige liefde", dit is ook de ervaring van Da Costa geweest. Daarom geloofde hij zo sterk in de **wederaanneming** van zijn volk, en hield niet op, om voor hen te arbeiden en dagelijks te bidden, en spoorde de christenen daartoe aan. Zijn leven was vol strijd en lijden, maar zijn leven was Christus, en naar het woord der Schrift zou het sterven gewin worden.

In de herfst van 1859 heeft hij voor het laatst de boodschap Gods kunnen verkondigen met krachtige stem en vol vuur mogen prediken over 2 Koningen 14 : 27a: "Maar de Eeuwige had niet gezegd, dat Hij de naam van Israël van onder de hemel zou uitwissen. Deze preek werd door mevrouw Da Costa genoemd: zijn zwanenzang tot Gods eer!

Toen kwam opeenvolgend het bitter zware lijden over hem, doch het werd door Gods genade ter verheerlijking van de Drieënige. Op zijn verjaardag, 14 januari 1860, sprak hij: ik had vurig gehoopt ontbonden te zijn, maar de Heer zal mij op Zijn tijd tot Zich nemen. Op 2 april, de verjaardag van zijn vrouw, bediende Dr. Carl Schartz aan De Costa en de aanwezigen het Heilig Avondmaal om bij brood en beker versterking te ontvangen van Gods genademiddel.

Een paar weken hield het lijden nog aan, en toen kort daarop Dr. Verkouteren hem mededeelde dat het sterven nu wel nabij was, werd zijn gelaat door een hemelse glimlach verhelderd. Op 28 april 1860 nam de Almachtige hem in Zijn eeuwige heerlijkheid op, en eer hij in Jezus zou ontslapen, kon hij nog zeggen: de cirkel van mijn leven is Gode zij dank... rond.

Toen werd de werkelijkheid van de rechtvaardiging door het geloof in Christus ook voor Da Costa volle werkelijkheid....

(De Kruisbanier)

Komt allen *Komt allen*

GROOT ZANGERS FESTIVAL

uitgeschreven door de Bond van Christelijke Zangverenigingen in Ontario,

op 1 AUGUSTUS 1960

in het prachtige park te ELORA, ONT.

Deelname door 19 koren en 3 muziekkorpsen, ± 800 leden.
Aanvang om 9.45 A.M.

HET BESTUUR.

Komt allen *Komt allen*

Matthew 24:35 Heaven and Earth shall pass away . . .

TO A MOTHER

Mother, when that biting grip
Of Satan's scorpion whip
Torments your body, frail;
Say what you used to say,
"This too shall pass away".

Mother, when your hopes are shattered,
And like bombarded windows scattered,
Damaged beyond repair;
Say what you used to say,
"This too shall pass away".

Mother, when you're tired to death,
And struggle with your final breath
Of earth-polluted air;
Say what you used to say,
"This too shall pass away".

Mother, speak with every blow,
The words of hope you used to know,
That: God is always near,
And will remove all pain someday
When "Heaven and Earth shall pass away".

T. E. Willius.

This poem is meant as encouragement for a mother. It is a remarkable fact that mothers are more often encouraged than admonished. We all feel that we are indebted to our mother very much for her patience, wisdom and endurance. Mothers too suffer a lot. But is not it also a fact, that we are inclined to idealize mother, because we love her so much?

The theme of this poem is therefore an old one and we should be as honest as to acknowledge that not all mothers are as devote as the one of this poem. I do hope, however, that many of them will live by this faith.

Reading this poem for the first time, I thought it might as well have as a title: "To The Church, Our Mother", but apparantly the poet has been thinking about one mother in particular as he dedicated his words of comfort to "a" mother.

There is one expression of which I disapprove from a theological point of view. The mother is shown here as struggling with her final breath of "earth-polluted air". It is not "mother earth", however, which pollutes mother's final breath. In a way "mother earth" is "the good earth". We see in this line the widely-spead influence of Greek philosophy according to which matter is sin. But according to the Word of God sin has polluted as well the earth as the air. "Flesh" in the Bible is not sinfulness as such, though "flesh" may indicate our whole temporal existence as weekened deteriorated and depraved by sin. Maybe it was only the intention of the poet to describe the air as polluted by dust or dirt, words in which we may trace the same development as in the word "flesh".

Much more could be said, but we shall leave it here, hoping that you will enjoy this poem and live with "uplifted head expecting our Lord Jesus Christ from heaven."

R. K.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

"LICHTJES EN WEERLICHTJES"

BOTSEN

Een jong paartje had in het eerste huwelijksjaar veel botsingen. Telkens was er iets waarin ze geen van beiden wilden toegeven.

Het viel hààr tegen dat *hij* zo koppig was en het viel hém tegen dat *zij* zo veeleisend was.

Maar, na iedere botsing volgde altijd weer een verzoening en ontdekten ze: "We zijn wéér dichter bij elkaar gekomen!"

In de loop van de jaren waren de scherpe kantjes gevijld en was alles paise en vrêe en lachten ze om de kleinigheden die toendertijd zulke grote schokken hadden teweeg gebracht . . .

Want, het leven heeft later soms zoveel grotere botsingen te verduren. Er is zoveel dat ons bij de handen afbreekt; er is soms zoveel te dragen, dat we buigen, buigen . . En er zijn dagen waarin het schijnt dat we niet helemaal meer overeind kunnen komen.

O, nee, we verwachtten het niet meer van mensen. We stelden ons betrouwen allang niet meer op Prinsen. We verwachtten na eindeloze werkloosheid of na de telkens terugkerende ziekte van onszelf of van ons kind het alleen nog van God.

We hadden Hem immers van kind af aan alles toevertrouwd en we probeerden toch elke dag te wandelen met God? Het was goed zo, het gaf steun.

En daarom kwam immers nu opeens die blijde hoop? Zie je wel, het wachten op den Here was niet tevergeefs. Een blijde glimp kwam stralen!

Eindelijk misschien een goede baan. Plotseling en onverwacht een kans. Hij neigt de hardste harten als waterbeken. Als God het die bazen ingeeft: *Die* moet je kiezen uit 200 sollicitanten, dan hebben ze het maar te doen!

Of: Eindelijk hebben de operaties resultaat, we voelen ons weer best. Eindelijk heeft God de medicijnen gezegend en ons kind is beter geworden.

We danken Hem telkens onder ons werk, en denken: "Zie je wel, als we maar op God betrouwen, dan zullen we niet beschaamd uitkomen."

We zullen het straks iedereen zeggen: dat *niet* de kruiwagen of dat nieuwe medicijn of die knappe dokter, maar God het heeft gedaan.

We komen in een stemming van: duizenden zullen vallen aan uw rechterhand en tienduizenden aan uw linkerhand, maar tot *u* zal het niet genaken.

☆

Dan, een paar dagen later komt het bericht, dat na veel wikken en wegen, toch de jonge vrijgezel het baantje heeft gekregen . . .

Dan, een maand later komt de ziekte in verergerde mate terug . .

Dan, ons kind dat weer beter is, moeten we het missen door een accident . . .

Dan, wat dan? O-wat-dan?

Dan zijn alle dingen zo tegen ons.

Al ons vast vertrouwen is immers tevergeefs geweest.

Dan gaan we naar de slaapkamer en sluiten de deur, en vechten, vechten met God en met onszelf. Staat God dan niet achter ons? Zijn alle dingen dan toch aan het toeval overgelaten?

Maar nee, dat kan niet, dat kan niet!

God *is* er, altijd en overal, en altijd geweest en zal er altijd zijn. Maar ik begrijp het niet. Zijn wil strookt niet met de mijne. God, houd me vast, laat me niet wegglijden, houd me vast, ik *wil* in U blijven geloven. Ik *wil* U vasthouden, maar help me, ik kan het alleen niet meer. Het wordt me te zwaar, maar *leer* mij de weg door U bepaald; dan zal ik die ten einde toe bewaren . . . en leer mij door iedere botsing weer dichter bij U te komen.

Joop Stroom

Take Time

by Dawn Flanery Parker.

Take time to work a little
That what we find success;
And make some loyal friends
For they bring happiness.

Take time to play a little
It is the secret of youth;
And read - therein lies
knowledge,
Lest we may be uncouth.

We all should dream a little,
It hitches the soul to the stars.
We must take time to worship,
It lessens all life's scars.

Give plenty of time to love,
For therein happiness lies;
And pray — it brings God near,
Washes earth's dust from our
eyes.

And laugh — for it is laughter
That helps to lift one's load;
And sing a joyous song
While traveling down life's road.

VROUWEN EN HET CHR. ONDERWIJS

BENT U OOK NIEUWSGIERIG . . . hoeveel er voor Chr. Higher Education in de Voorjaarlichting '60 is opgebracht?

Het comité laat U graag weten dat er $1396.55 is opgebracht in het South Eastern Ont. District.

Met goedkeuring van het zo juist genoemde district, onder welks gewaardeerde toezicht het comité werkt werd $1300.00 overgedragen aan onze Chr. High school om naar eigen goeddunken te besteden.

We danken alle spontane geefsters (en gevers) heel hartelijk en hopen in de toekomst ook dat uw hart vol warmte zal blijven kloppen voor dit prachtige doel. Eén blik op uw nieuwe busje en u is weer overtuigd dat we uw offervaardigheid en medewerking dringend nodig hebben.

Ter aanvulling dit nog:

Het comité bestaat uit zeven dames. Erg belangrijk voor u is te weten dat Mrs. S. Veldstra onze penningmeesteresse is. Haar adres: P.O. Fonthill, Ont. (Imperial bank. Acc. no. 4679 Fonthill, Ont.).

Mrs. L. Witvoet (P.O. Rykmans Corners, Ont.) is onze Alg. adj. Ook kunt u bij haar de nieuwe busjes bestellen.

Mrs. J. Damsma heeft voorlopig de leiding. Terwijl Mrs. H. Zomer (60 Dunkirk Rd. Welland) secr. is.

De andere leden zijn: Mrs. De Haan, Mrs. Koenen en Mrs. de Lange.

Nu we alweer een nieuw "Spaarhalfjaar" zijn ingegaan laat de Penningmeesteresse u vriendelijk vragen om ook haar even te berichten wanneer u de volgende keer uw opbrengst over de bank inzendt (graag verenigingsnaam en plaats van Kerk).

Nogmaals hartelijk dank voor uw giften.

Namens het comité
Mrs. H. Zomer Secr.

EAU DE COLOGNE

verkwikt terwijl het verfrist.
Besprenkel Uw zakdoekje en
Uw handpalmen met
"4711" Echte Eau de Cologne,
adem haar kostelijke geur
diep in en U gevoelt zich
koel, verkwikt
en verfrist.

Geïmporteerd uit Keulen aan de Rijn de bakermat van de › 4711 ‹ Eau de Cologne

LANGLEY, B.C.

De moederclub "The Golden Hour Circle" heeft in Januari een nieuw bestuur gekozen. Mrs. v. d. Vegte is Pres.; Mrs. Hoogland Vice-pres.; Mrs. Rusticus Penningmeesteresse; Mrs. Helder alg.-adj.; Mrs. Nierop Secr. In Februari hebben we een rummage sale gehouden en de opbrengst van $57.— was boven verwachting. Na maanden gezellig vergaderd en hard gewerkt te hebben hadden we genoeg werk klaar om op de P.T.A. meeting een sale te houden waar we voor $155.70 verkochten. De opbrengst van beide verkopingen is bestemd voor onze Christelijke school die haar "closing program" hield op 24 Juni waar de moederclub voor tractatie had te zorgen. Ook de "refreshments" van de schoolpicnic, gehouden 17 Juni, werden door haar verzorgd. Hiermede sluiten we dan het eerste gedeelte van ons werkjaar en hopen na de vacantie onder Gods zegen weer verder te arbeiden aan de opbouw en bloei van onze Chr. School.

Mrs. Nierop

CONTACT GEZOCHT.

Wij zoeken het adres van de fam. C. Van Egmond.

Fam. Dijkstra—van der Meeg
% A. Dijkstra
R.R. 2, Pefferlaw, Ont.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke bleef niet lang alleen, nadat haar man, Roelof Jans, plotseling stierf. Dominee Bogardus werd de tweede vader van haar vijf kinderen, waarvan Sara de oudste is. Sara vertelt nu van de tijd toen ze zelf juist getrouwd was met de Duitse dokter Hans Kierstede.

(23)

Bogardus nam nu de vreemde gast maar voor lief bij deze goed voorziene dis. Hij keek goedkeurend naar zijn knappe vrouw, zijn Anneke, zijn oogjes begonnen reeds te zwemmen.

Ook Anneke liet de roemer ditmaal niet onaangeroerd. Zij was door het onverwachte bezoek vereerd en gevleid.

— Is het waar, kapitein Underhill, dat men in Nieuw Engeland zo preuts is? Ik heb wel eens gehoord dat tabak en wijn . . . .

— O, madam . . . . Underhill lachte breed. — Niet voor niets lopen onze kapiteins zo gaarne de haven van Nieuw Amsterdam binnen. Het leven hier niet zo bekrompen . . . . — You know . . . . I had some troubles (beg you pardon . . . .) ik meen . . . . u weet dat ik zo enige moeilijkheden had met my elders . . . . **ouderlingen** in Dutch. Yes. Ik ben soms een beetje critical omdat ik weet zij lijken niet het roken. Ik zei, dat ik er mijn zeligheid mee verzekerde.

— Foei, zei Anneke, doch ze lachte.

— Och . . . . ik moet dat niet tell in de huis van een reverend . . . .

— Ga door . . . . ik ben ziekentrooster geweest op de schepen van de compagnie . . . . ik hou er van met de soldaten te praten.

— Well . . . . ik had some criticism tegen hypocrisy . . . . you understand? Zo zochten deze ouderlingen mij to catch (te vangen?).

— Ja . . . . wij begrijpen u . . . .

— Once a day — op een dag, ik word accused, beschuldigd van twee zware zonden en zij riepen mij voor hun vergadering.

— Ja, Underhill, zij zeiden, — u wordt beschuldigd van de kerkdienst verstoren. U steeds hebt gezien naar Miriam Welborne. Deze lady komt nu elke keer met handschoenen, die zijn very sinful . . . . zeer zondig . . . . with open tops . . . . you bekraip?

— Ja, lacht Anneke, de vingertoppen zeker bloot?

— Yes, indeed . . . . de fingertops open. Natuurlijk voor die vuile zondige snuif . . . . zeiden de ouderlingen. Waar zou het anders voor zijn? ik vroeg. John Underhill, doet u bekennen dat u lady Welborne hebt aangezien steeds? zeiden zij.

— Yes, ik heb gezien to haar . . . . but not lustfully, I said. Niet met zondelust . . . . zei ik.

Anneke keek strak voor zich. Maak het niet te bont, dacht ze.

— I see, I see, said Mr. Peters. En waarom you keek dan niet naar zuster Nevill of naar zuster Uphorn?

— You moet begrijp, madam Bogardus, these susters waren so còmsà . . . . (hij maakte een lang gezicht met een onderkin). Wel, brother Peters, ik zeide, dat is so bekraipelik, omdat deze sisters zijn niet zo bekoorlijk en niet hebben so temporal graces.

Het is genoeg, het is genoeg, riepen ze. Hij heeft bekend, hij heeft bekend!

Ik zei, bij wat wet wilt u mij condemn? — verdoemen? Toen Whintrop zeide: Ik ben zeker dat broeder Stace Peters een wet gemaakt heeft tegen deze zeer zware zonde. Master Collin greep zijn bijbel en las mij voor: "Al wie ene vrouw aanziet om te begeren heeft alrede overspel gedaan in zijn hart."

Later heb ik mijn excuse gebracht . . . . maar ik ben niet meer gaan wonen daar . . . . Het ruikt too much naar kruizemunt en komijn . . . .

— Die arme Miriam Welbore . . . . zei Anneke.

— Oh, she is happily married now! Gelukkig getrouwd nu! Ha, ha! . . . .

Anneke was gewend aan bezoek in de pastorie, maar deze dag was nog niet tot zijn eind gekomen. Nauwelijks was John Underhill naar zijn nachtlogies in het fort vertrokken of de klopper viel nogmaals op de deur. Het was Hans Kierstede, wiens huis vol vluchtelingen zat, en die onderdak kwam vragen voor een reiziger, die op weg was naar Frankrijk.

De waarheid was, dat het een vluchteling betrof, met behulp van Arent van Curler ontkomen aan de Irokezen van Rensselaerswijck. Het was de Rooms Katholieke Franse missionaris, Vader Isaäc Jogues, met een aanbevelingsbrief van collega Megapolensis van Rensselaerswijck.

Bogardus verschoot van kleur, want aangezien hij de Franse taal niet machtig was, zou het latijn de voertaal moeten zijn.

— De pater kan zijn handen moeilijk gebruiken, zei Hans. De wilden hebben hem . . . .

De laatste woorden verstond Anneke niet, doch de ogen die haar aanzagen keken haar tot in de ziel.

— Ik ben een zondige vrouw, dacht Anneke. Hij mag dan een Paap zijn, deze man heeft voor zijn geloof geleden.

Twintig jaar later, toen Anneke, in de kussens gesteund toezag hoe Sara uit haar kist een ruw houten kruis te voorschijn haalde en vragend naar haar moeder opzag, zei Anneke: — Ik heb het van hem gekregen.

— Van hem?

— Isaäc Jogues, de martelaar.

* * *

De vorige zomer was dominee Johannes Megapolensis, door Van Rensselaer aangesteld als predikant van zijn kolonie in Rensselaerswijck aangekomen en had, met zijn gezin, bij gebrek aan beter, voorlopig zijn intrek genomen in het gastvrije huis van de commies Arent van Curler.

Johannes Grootstadt, die zijn naam, naar de gewoonte dier dagen antikiseerde en zich Megapolensis noemde, zoals dominee Bogart zich Bogardus had herdoopt, was nu negen en dertig jaar.

Machteld, zijn vrouw, telde drie jaar meer. Hillegonda, hun oudste dochter, was juist veertien jaar geworden. De drie jongens, Dirk, Jan en Samuel verschilden elk twee jaar. Een jong gezin met snel groeiende kinderen.

Het was, na de woelige zeereis en de troebelen, waarmee Nieuw Amsterdam had te kampen, een weldaad de grote rivier op te varen en bij fort Oranje voor anker te gaan.

Arent van Curler, de jonge neef van de patroon, een door de Indianen geacht overste, wist er als commies de vrede te bewaren.

Het leven was hier goed. Van Curlers grootste zorgen bestonden voornamelijk uit het nalopen en controleren van Kiliaens pachters, die op allerlei wijze de bepalingen van hun met de patroon gesloten contracten trachtten te ontduiken.

De patroon zat ver weg in zijn deftige koopmanshuis aan de Keizersgracht te Amsterdam, van waaruit hij nu al dertien jaar zijn kolonie, zo groot als de provincie Gelderland, door middel van ellenlange epistels regeerde. Nu hij, na lang zoeken, er in geslaagd was een predikant te vinden die bereid bleek het ongebonden volk in de patroonskolonie onder zijn geestelijke hoede te nemen, verheelde hij nauwelijks dat hij deze herder tevens als zijn zaakwaarnemer wenste te gebruiken. Hij gaf Megapolensis duizend instructies mee voor de commies Arent van Curler en de schout Adriaan van der Donck.

Megapolensis had al lang begrepen dat Heer-oom allesbehalve tevreden was over het beleid van Van Curler, die nauwelijks reflecteerde op de brieven van zijn oom en patroon. Hij nam zich voor de kat uit de boom te kijken. Er zou Salomo's wijsheid voor nodig zijn om het volk te bewegen de contracten met Van Rensselaer stipt na te komen.

De jongens van Megapolensis, die reikhalzend over de railing hadden uitgezien naar hun nieuwe woonplaats, waren binnen enkele weken volkomen gewend. In de vroege morgenuren gingen zij vissen in de rivier; zij vonden spekdruiven van een vinger lang, schoten op rotganzen en sloten vriendschap met de Indianen.

Toen, betrekkelijk kort na de aankomst Van Curler reeds weer met een brief van de patroon aankwam, overhandigde hij het gezegelde papier met een veelbetekenende glimlach.

— Het zal de laatste wel niet zijn, dominee. Elk schip, dat sedert 1630 in Nieuw Amsterdam binnenloopt, brengt een groot aantal epistels mee van onze goede Heer-oom Kiliaen. Het enige wat er aan ontbreekt is eigenlijk dat hij zelf eens het grote water oversteekt om zich persoonlijk op de hoogte te stellen.

Megapolensis legde de brief terzijde. Hij wilde die op zijn gemak lezen als hij alleen zou zijn.

— Om nog eens op het fort Oranje terug te komen, zei hij, — het is dus zo, dat het commando en het volk op het fort geheel los staat van de patroonskolonie en alleen maar verantwoording schuldig is aan de directeur van Nieuw Nederland?

(Wordt vervolgd.)

PUBLIEKE BIBLIOTHEKEN

De droom van een arme immigrantenjongen

Een rijkgeworden arbeidersjongen, die in zijn jeugd een grote honger tot lezen had, heeft Canada een groot geschenk gegeven in de vorm van de eerste openbare bibliotheek, de kern van een bibliotheeksysteem dat thans van onschatbare invloed is op het leven van het Canadese volk.

Deze man was John Hallam, een immigrant van de negentiende eeuw, wiens portret thans te zien is in de Hallam kamer van de Toronto Public Library aan College en St. George St. Toen op 6 Maart 1884 deze bibliotheek door de Luitenant Gouverneur officieel geopend werd, ging daarmee de droom van een arbeidersjongen in vervulling voor tienduizenden.

Particuliere bibliotheken floreerden reeds lang geleden, toen vorstelijke personen hun geschreven schatten angstvallig bewaakten. De Griekse heerser Ptolemaneus I stichtte de bibliotheek van Alexandrië, de beroemdste van de oude wereld, kort voor het einde van de vierde eeuw voor Christus. Marcus Antonius schonk Cleopatra de bibliotheek van Pergamum, die 200.000 manuscripten bevatte in die oude tijd, toen slechts enkele bevoorrechten de sleutel hadden tot het Rijk der Kennis. Maar de fabrieksarbeider, zich zijn armoede en de dagen van zijn jeugd, toen hij verstoken was van boeken, herinnerend, opende de deuren verder voor Canadezen, jong en oud, om een grotere wereld binnen te gaan door middel van het Huis der Boeken.

John Hallam werd in 1833 in Engeland geboren voor de dagen, dat menselijke toestanden in de fabrieken door de wet voorgeschreven waren. Zijn ouders waren arm, en de kleine jongen begon dus vroeg op een katoenfabriek te werken. Het was een inspannend, geen voldoening gevend leven voor het kind, dat naar school wilde gaan, en kleine John werkte onder omstandigheden, grenzend aan die van slavernij. Hij deed zijn best om enige zin te geven aan de jaren van zwoegen. Van zijn lange werkuren stal hij vrije ogenblikken om zichzelf te leren lezen en schrijven. De kansen tot zelf-ontwikkeling waren echter gering en de fabrieksarbeider maakte plannen om deze aan de andere kant van de oceaan te zoeken. Het was het jaar 1856 en John Hallam was 23 jaren oud, toen hij naar Canada scheep ging.

In zijn nieuwe land vond hij een sterke onafhankelijkheidszin en een diep geworteld instinct in de Canadezen aangaande hun recht tot zelf-bestuur. Een golf van democratie ging over het land. Het tijdperk van de spoorwegen was in Canada aangebroken met dientengevolge een opkomen van nieuw economisch leven. De handel begon zich uit te breiden. John Hallam vond emplooi in Toronto en deed gedurende tien jaren algemeen voorkomend werk. Hij zette zijn scholing, die hij in het oude land begonnen was, voort. Zijn liefde voor boeken nam toe, en hij was verlangend om zo gauw en zo goed mogelijk zijn eigen bedrijf te vestigen, zodat hij misschien meer vrije tijd zou hebben voor de cultuur, die hem in zijn jeugd ontzegd was. Omstreeks 1866 kon hij op bescheiden voet zijn eigen wolindustrie beginnen. De strijd om zich staande te houden was fel, maar tenslotte bloeide zijn bedrijf. John Hallam werd een welgesteld man.

Nu was er tijd en geld om zijn aangenomen land terug te betalen voor de kansen, die het zo vrij geboden had. Hij werd een man met ware burgerzin en diende de stad als wethouder.

In Chorley Park, zijn landhuis, experimenteerde hij met de tuinierskunst en bracht zeldzame bollen, bloeiende heesters en vreemde bomen naar Canada. Zijn liefde voor de natuur maakten zijn diensten van onschatbare waarde, toen hij voorzitter werd van de Commissie voor parken en tuinen van de stadsraad.

Deze handelsman, die zichzelf opgewerkt en zichzelf onderricht had, was de halve-eeuw-streep gepasseerd, toen hij de leider voor kosteloze bibliotheken in Toronto werd. Hij verdedigde met succes de verordering voor de oprichting van de Toronto Public Library. Zijn gift aan de nieuwe instelling was zijn pesoonlijke bibliotheek van meer dan twee duizend banden, waarvan vele zeldzame Canadese exemplaren waren.

Op 6 Maart 1884, toen Zijn Edelachtbare, de Lieutenant-Governor de deur van de Toronto Public Library oficieel voor het gretige publiek opende, werd de droom van een negentiende eeuwse New Canadian werkelijkheid.

En de deur van het "Huis der Boeken" gaat elke dag verder open voor Canadezen door dit hele land van ons. Dat lezen heden een belangrijk onderdeel van de Canadese levenswijze is, hebben we te danken aan deze negentiende eeuwse New Canadian, wiens dromen werkelijkheid werden.

Vertelster Marion Cooke vertelt in de jeugdafdeling van een Canadese bibliotheek een verhaal aan immigrantenkinderen uit Duitsland, Engeland, Griekenland, Hongarije, Israël, Italië, Japan, Nederland, Portugal en Schotland.

BIJZONDERE BUITENLANDSE BOEKEN

(Canadian Scene) — Zeventig onlangs verschenen Poolse boeken over kunst en kinderliteratuur zullen door heel Canada heen tentoongesteld worden onder auspiciën van de Canadian Library Association. Een andere bijzondere collectie van 350 bekroonde kinderboeken van landen als Oostenrijk, België, Canada, Finland, Frankrijk, Duitsland, Groot-Brittanië, *Holland*, Italië, Noorwegen, Spanje, Zweden, Zwitserland en de Verenigde Staten is eveneens in omloop. Vele van deze bekroonde boeken weerspiegelen het karakter en klimaat van het land, waarin zij ontstaan zijn, maar over het geheel zijn zij gekozen, omdat zij voortreffelijk geschreven zijn en om hun formaat.

De KLM brengt Holland zoveel dichter bij

Thans.... is de "old country" slechts enkele uurtjes met een DC-8 jetvliegtuig verwijderd.

En wanneer U per KLM vliegt hebt U de keuze van de prachtige nieuwe DC-8, 's werelds meest comfortabele jetvliegtuig met zijn grotere snelheid, grotere ruimte, grotere luxe.... of, om goedkoper uit te zijn, met de DC-7C propeller vliegtuig ingesteld op tijd. En, wat Uw keuze ook mocht zijn, U kunt volledig gebruik maken van KLM's economische "VLIEG-NU-BETAAL-LATER" plan. Slechts 10% als eerste betaling en het restant in gemakkelijke maandelijkse termijnen.

Hetzij dat Uzelf van plan bent om met de KLM non-stop naar Europa te vliegen of dat U voor Uw geliefden arrangeert om U hier in Canada te komen opzoeken.... in beide gevallen kunt U verzekerd zijn van prompte, persoonlijke bediening en gastvrijheid, hetgeen thans meer dan veertig jaar een traditie bij de KLM is geweest.

THE WORLD OVER KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

Reserveert thans bij Uw reisbureau of telefoneert de KLM.

Kantoren in de 12 voornaamste Canadese steden.

Verbonden Volken

David Ben Goerion, de Eerste Minister van de staat Israel is tijdens een driedaags bezoek aan Nederland door Koningin Juliana ontvangen voor een lunch op paleis Soestdijk. De grijze staatsman maakte speciaal melding van de dankbaarheid van het Joodse volk, ook buiten de grenzen van Israel, voor de "vele gevallen waarin het volk van Nederland een helpende hand heeft uitgestrekt naar zijn vervolgde broeders".

De Nederlandse Eerste Minister, Prof. J. B. de Quay zei in een toespraak tijdens een diner ter ere van de heer Goerion dat een gezamenlijk lijden gedurende de tweede wereldoorlog de solidariteit van het Joodse en het Nederlandse volk had versterkt. Sprekende van Rembrandt voegde hij er aan toe: "de eerbiedwaardige figuren van de Joden die hij rondom zich zag dienden hem tot modellen en hebben hem zo intens gefascineerd dat daardoor elke Nederlander — vanaf zijn prilste jeugd — door drenkt is geworden van de roemrijke geschiedenis van Uw volk".

Hierop antwoordde de heer Goerion dat "zelfs al zou ik de geschiedenis van Holland niet kennen en al wist ik niet dat Holland het eerste land in Europa was, dat vrijheid van godsdienst invoerde en de Joodse vluchtelingen uit Spanje en Portugal gastvrij ontving, dan zouden de grote ervaringen van vandaag me toch veel geleerd hebben".

Stemrecht voor alle Indianen

Met ingang van Dominion Day is aan alle Indianen in Canada boven 21 jaar het recht verleend om te stemmen in nationale verkiezingen. Dit recht bezaten tot nu toe ongeveer 20.000 Indianen, namelijk oorlogsveteranen en hun vrouwen, Indianen die niet in reservaten woonden en de bewoners van Yukon en North West Territories. Op Dominion Day werden ongeveer 60.000 andere Indianen stemgerechtigd.

Het Canadese Parlement heeft de besluiten die daarvoor nodig waren (wijziging van de Indian Act en de Canada Election Act) reeds vroeg in het jaar goedgekeurd. De Gouverneur-Generaal nam de beslissing dat deze maatregel van kracht zou worden op 1 Juli, Dominion Day.

De Indianen zullen door het verkrijgen van dit recht geen enkel ander recht verliezen, zo is bij herhaling verzekerd, zowel door de Prime Minister als door de Superintendant General of Indian Affairs, Mrs. Ellen Fairclough.

"Laat Uw licht alzo schijnen..."

Door Rev. D. N. Habermehl

PLEIDOOI VOOR EEN WETTELIJKE REGELING VAN HET ONTSLAG

Twee leden van een plaatselijke local van de C.L.A. zijn op bezoek bij een werkgever. Ze hebben goede hoop.

De man is zelf een immigrant, en Christian Reformed. Ze komen vragen, of hij er accoord mee gaat, dat zijn personeelsleden in de C.L.A. worden georganiseerd, en dat er besprekingen worden geopend over een Collective Agreement.

Het antwoord luidt: Dat zal niet gebeuren. Dan kan ik mijn mensen niet meer ontslaan wanneer ik wil.

De broeders kunnen naar huis gaan. Het kopje koffie, dat ze eerst nog krijgen, zal wel een beetje bitter hebben gesmaakt.

Zo is de situatie hier: je kunt hier maar makkelijk van je mensen afkomen. Je zegt, dat je geen werk meer voor hen hebt — en ze hebben maar op te rukken. Je hoeft er niet eens met hen over te converseren.

Dit is kort en goed een wantoestand.

Gelukkig kan het niet overal zo gemakkelijk. Vele werknemers zijn gelukkig beschermd door een Collective Agreement, met bepalingen aangaande het ontslag. Hoewel die bescherming in vele gevallen nog lang niet ver genoeg gaat.

Maar vele anderen zijn in dit opzicht volkomen overgeleverd aan de grillen van hun werkgevers.

Het wordt tijd, dat hier iets aan verbeterd wordt.

Dat er komt: een wettelijke regeling van het ontslag.

Waarom?

Omdat bij de tegenwoordige stand van zaken een van de meest fundamentele rechten van de mens wordt geschonden: zijn vrijheid.

De huidige practijk komt neer op een beroving van de vrijheid van de werknemer. Terwijl die vrijheid juist een geschenk van God is aan de mens.

Het is niet moeilijk om in de Heilige Schrift gegevens te vinden, die aangevoerd kunnen worden als pleitgrond voor een wettelijk regeling van het ontslag.

We vinden die gegevens vooral in Deuteronomium 15:12-18, waar we iets lezen over het ontslag (de "vrijlating" heet het hier) van de Hebreeuwse slaven. Vanwege hun belang voor het onderhavige vraagstuk drukken we deze verzen hier eerst af.

"12. Wanneer uw broeder, een Hebreeuwse man, of een Hebreeuwse vrouw, zich aan u verkoopt, dan zal hij u zes jaar dienen, maar in het zevende jaar zult gij hem vrij laten weggaan.

13. En wanneer gij hem vrij laat weggaan, zult gij hem niet met lege handen laten gaan; 14. gij zult hem met mildheid meegeven van uw kleinvee, van uw dorsvloer en uw perskuip; van datgene waarmee de HERE, uw God, u gezegend heeft, zult gij hem geven. 15. Gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht geweest zijt in het land Egypte, en dat de HERE, uw God, u bevrijd heeft; daarom geef ik u heden dit gebod. 16. Maar wanneer hij tot u zegt: Ik wil niet van u heengaan — omdat hij u en uw gezin liefheeft, daar hij het goed bij u heeft, 17. dan zult gij een priem nemen, en die door zijn oor in de deur steken, opdat hij voor altijd uw dienstknecht zij. En ook met uw dienstmaagd zult gij zo doen. 18. Laat het u niet hard vallen, als gij hem vrij laat weggaan, want zes jaar heeft hij het dubbele loon van een dagloner voor u verdiend; dan zal de HERE, uw God, u zegenen in alles wat gij doet."

Deze voorschriften van God zijn overduidelijk en spreken voor zichzelf. Het gaat over mensen, die hun schulden aan een bepaalde schuldeiser afbetalen in de vorm van arbeid voor die man.

De Bijbel noemt dat: "verkoopt" zich aan zijn schuldeiser. Dat houdt niet in, dat de schuldenaar nu het eigendom wordt van de schuldeiser, een soort lijf-eigene. Alleen maar, dat hij zijn schulden afbetaalt door voor de ander enkele jaren te werken.

Hoewel enerzijds de schuldenaar hier in vrijheid handelt en "zich" verhuurt aan de schuldeiser, door de omstandigheden daartoe gedwongen, heeft anderzijds de schuldeiser *recht* op deze arbeidsdienst van zijn schuldenaar.

Dit recht is echter *beperkt*.

Zodra het Sabbatsjaar er is — en dat kan al gauw zijn, zie vers 9 — moet de schuldeiser zijn "slaaf" ontslaan van alle verdere verplichtingen; hij moet zijn werknemer dan vrij laten weggaan.

Maar hij mag dat beslist niet doen zoals het bij ons nog al eens gebeurt: jaag h'm van de stoel af. We hebben geen werk meer voor je; scheer je weg.

De werkgever moet zijn werknemer bij diens vertrek van zo veel middelen voorzien, dat de laatste nu weer voor zichzelf een levensbestaan kan opbouwen. De ex-schuldeiser moet zijn knecht alle gelegenheid bieden, om nu weer onafhankelijk te zijn van wie dan ook.

Dit vrijlaten van de slaven van het Oude Testament was dus feitelijk het omgekeerde van wat "ontslaan" bij ons is; als de Oudtestamentische heer ontsloeg, dan gaf hij zijn knecht nieuwe kansen, nieuwe zelfstandigheid en onafhankelijkheid; als de heer in Canada ontslaat, dan *ontneemt* hij aan zijn knecht vele kansen, dan maakt hij hem afhankelijk en onzelfstandig.

En nu is er een duidelijk gebod van God, de HERE, om te ontslaan op de manier, waarop die Israelitische schuldeiser het placht te doen. Juist op *die* manier. Vandaar ook, dat de knecht ev. kan besluiten, om bij zijn heer te *blijven*, vs. 13-17. Wanneer hij dat wil, kan hij, met zijn gezin, opgenomen worden in de huiselijke kring van de heer. Dat gebeurt dan met de ceremonie van vs. 17; daardoor wordt uitgedrukt, dat de knecht van nu af aan deel uitmaakt van het gezin van de heer. Hij deelt nu in alle rechten van de gezinsleden.

Het valt op, niet alleen hier, maar op meer plaatsen, waar de Schrift spreekt over de arbeidsverhoudingen, dat in de Bijbel de beslissing over het in dienstzijn bij iemand niet berust bij de *werkgevers*, maar bij de *arbeiders* zelf.

Zij mogen uitmaken, of zij zich in dienst zullen begeven van iemand, en zij mogen uitmaken, of zij bij hen zullen blijven, of niet. En als ze besluiten om te blijven, dan moet de heer hen accepteren en in zijn huis opnemen; en als ze besluiten om weg te gaan, dan is de heer zelfs ook niet van hen af; dan moet de heer hen zo veel meegeven, dat zij kunnen bestaan, zonder van iemand afhankelijk te zijn; en zelfs als ze tussentijds *weglopen*, mag de heer hen niet terughalen; de knecht mag blijven, waar hij wil, vgl. Deut. 23:15-16: "Gij zult een slaaf, die van zijn meester naar u gevlucht is, niet aan zijn meester uitleveren; bij u, in uw midden, mag hij blijven waar hij verkiest, in een uwer steden, waar het hem goeddunkt; gij zult hem niet hard behandelen."

De beslissing in deze dingen ligt dus bij de arbeider zelf, en niet bij de baas. Indien de beslissing komt te liggen bij de *baas*, de beslissing nl. over het niet of wel in dienst zijn van de arbeider, dan komen we terecht in de sfeer van de *slavernij*. Dat is juist slavernij: beroving van de vrijheid, om over eigen lot te beschikken. Dit soort slavernij is er overal, waar de mogelijkheid ons boven het hoofd hangt om ontslagen te worden. De werkgever beschikt dan over ons lot. Wij hangen af van hem, zijn afhankelijk van hem. Dit nu is in wezen: slavernij. En hoevelen zijn er niet onder ons, die voortdurend geplaagd worden door de bange gedachte: en wanneer zou ik nu 't slachtoffer zijn?

Dit is een slavernij, die door de Heilige Schrift, door God Zelf, uitdrukkelijk veroordeeld wordt.

De Heilige Schrift legt grote nadruk op het vrij-zijn van de mensen, ook maatschappelijk, op grond van het feit, dat God Zijn volk uitleidde uit de slavernij in Egypte. Ook vinden we in de Heilige Schrift niets van een beschikkingsrecht van de werkgever over de werknemer.

Zij staan *naast* elkaar, tegenover God. Zij dragen ieder een eigen verantwoordelijkheid, maar mogen zich niet de een boven de ander verheffen; ook voor hen geldt: weest elkander onderdanig, in de vreze van Christus. Want de vrije is een slaaf in Christus, en de slaaf is een vrije in Hem.

En wanneer een baas denkt, dat hij zijn knecht mag slaan, dan vergist hij zich; de knecht heeft tegenover de baas dezelfde rechten als ieder ander. Zelfs rechten van bloedwraak, vgl. Exodus 21:20; 26, 27: "Wanneer iemand zijn slaaf of zijn slavin met een stok slaat, zodat deze onder zijn hand sterft, zal deze zeker gewroken worden. Wanneer iemand het oog van zijn slaaf — of het oog van zijn slavin — raakt en het vernielt, zal hij hem om zijn oog vrijlaten. En indien hij een tand van zijn slaaf — of een tand van zijn slavin — uitslaat, zal hij hem om zijn tand vrijlaten." Vgl. ook Ef. 6:9 en Col. 4:1. Iemand ontslaan is dikwijls een vorm van "slaan"; de betrokkene verliest er meermalen een "tand" bij — of meer. Dat geeft hem recht op *vrijheid*, dat betekent: onafhankelijkheid — waarvoor de baas dan de mogelijkheden zal moeten scheppen.

Ik hoop hiermee te hebben aangetoond, dat het hier gaat om een van de meest fundamentele rechten van de mens, om zijn vrijheid. Wij lezen in de Bijbel dat het een duidelijk krenken is van het recht van de arbeider, om hem zo maar, zonder zijn eigen medewerken, op straat te kunnen zetten.

De werkgever heeft te weten, dat zijn arbeider niet slechts een stnuk gereedschap is, dat je kunt wegdoen als je het niet meer nodig hebt.

Zijn arbeider is een *mens*, net als hijzelf, met een eigen verantwoordelijkheid, met een van God ontvangen vrijheid over zijn eigen leven; de werkgever heeft maar van die vrijheid af te blijven.

Hij mag zich maar niet zomaar ontdoen van zijn werknemer; 't zal alleen kunnen in onderling overleg en met beider goedvinden.

Misschien, dat dit de werkgevers iets voorzichtiger maakt bij het aantrekken van mensen.

Zij geven daarmee als zodanig een goed stuk van hun eigen vrijheid uit handen. Zolang je alleen staat, kun je betrekkelijk doen, wat je wilt. Maar als je iets *samen* gaat doen, dan wordt je eigen vrijheid begrensd door die van de ander Laat staan, als je werkt met *vele* anderen.

Het is juist de Christelijke Vakorganisatie, die vanuit de Heilige Schrift op dit punt krachtige impulsen ontvangt in haar strijd voor sociale rechtvaardigheid, tegen het welig tierende liberalisme van zo vele werkgevers in ons land.

Zoals op zo vele punten, blijkt ook hier weer, hoe juist een *Christelijke* Vakorganisatie tot zegen van haar leden kan zijn: zij baseert zich op de Heilige Schrift, en die geeft zo duidelijke aanwijzingen inzake arbeidsverhoudingen. Daarom is het voor een Christelijke Vakbeweging ook zo essentieel, dat zij zich uitdrukkelijk bindt aan de Bijbel.

Als werkgevers en werknemers moeten wij het kwaad van het vrije ontslag bestrijden in de naam van de vrijheid, die Christus verworven heeft voor alle mensen; een vrijheid, die *ook* is: een niet-afhankelijk-zijn van de naaste, van zijn handelingen met jou.

In Holland is de mogelijkheid om te ontslaan wettelijk beperkt. Er is een Ontslag-recht, en men heeft een "Ontslagvergunning" nodig bij elk ontslag. Men krijgt, als men wil ontslaan, te maken met de arbeidersvertegenwoordiging in de Ondernemingsraad of Vakverbond; met het Gewestelijk Arbeidsbureau, en met de Arbeidsinspectie.

Het is mede een vrucht van de arbeid der Christelijk-Sociale organisaties in Holland, dat het, zover gekomen is.

In Canada wordt de zaak van het ontslag niet geregeld in de Provinciale of Federale wetten — behoudens een kleine uitzondering, nl. die van ontslag op grond van pogingen tot organiseren van een Union in een bedrijf — maar in Collectieve Agreements.

Echter: 1. Niet alle Collective Agreements bevatten bepalingen over het ontslag;

2. een noodzakelijk component van effectieve ontslag-bepalingen is een medezeggenschap van de werknemer in de grote gang van het bedrijf; Canada is hier eigenlijk nog maar aan het begin van de ontwikkeling met zijn huidige, nog spaarzame, Labour-Management Committees, waarover in de toekomst meer in ons blad;

3. vele werknemers werken zonder de bescherming van een Coll. Agreement.

Naar mijn gedachte behoren de Ontslag-bepalingen echter niet in Collective Agreements thuis, maar in de Landswetten: het betreft hier enkele van de meest fundamentele rechten van de mens: het recht op arbeid, en vooral: op een onafhankelijke positie ten opzichte van zijn naaste. De enige drangreden tot het creeren van een Ontslagrecht is: bescherming tegen slavernij; en dat is een zeer Bijbelse en Christelijke drangreden.

Het is aan onze Christelij-Sociale organisaties om dit verder practisch uit te werken; blijkens hun Constituties hebben zij zich o.m. als doel gesteld, mede te werken aan de totstandkoming van Sociale wetten (CLAC Suppl. B 6; CLAA art. V 5; CTUC art. IV 6).

Er zal omschreven moeten worden, wanneer tot ontslag mag worden overgegaan, vooral, wanneer het niet bijzondere gevallen betreft van wangedrag op het werk e.d.; daarbij zal niet alleen mogen worden gerekend met de situatie op het moment, maar zal ook de nabije toekomst van het bedrijf in aanmerking moeten worden genomen.

Er zal overleg moeten zijn tussen Labour en Management over de personen, die ontslagen zullen worden. Daarbij zullen de omstandigheden van de betrokkenen in ogenschouw moeten worden genomen. En tenslotte zal het bedrijf voor de ontslagenen en hun gezinnen verantwoordelijk zijn zolang zij geen ander werk vinden en niet kunnen bestaan van de uitkering van de Unemployment Insurance. De Sociale Dienst van het bedrijf zal aan deze gezinnen alle aandacht moeten geven; vgl. Deut. 15:13-15.

SOCIAL LEVEN

☆

Van verschillende zijden ontvingen wij bemoedigende brieven naar aanleiding van onze pas-begonnen rubriek. Ook werd ons wat materiaal toegestuurd, ter kennisneming. Wij stellen een en ander zeer op prijs.

Moge onze rubriek een goede bijdrage leveren tot het Christelijk-Sociale leven in Canada.

D. N. Habermehl,
196 Parkview Cres.,
Newmarket, Ont.

★

Naschrift van de Redactie:

Wij hebben dit artikel geplaatst, hoewel wij beseffen, dat over het standpunt van de schrijver wel verschil van mening zou kunnen bestaan, met name over het eenzijdige recht van de werknemers om alleen over het dienstverband te beslissen.

Bovendien spelen economisch mogelijkheden een grote rol, indien b.v. door gebrek aan orders, het ten einde lopen van seizoenen, e.d. overtollig geworden werkkrachten door één bepaalde werkgever onderhouden zouden moeten worden. Vele particuliere werkgevers of bedrijfstakken zullen dergelijke kosten niet kunnen absorberen.

Verbeterde "Unemployment insurance" kan misschien een practische weg zijn voor een billijke verdeling van de kosten tussen werkgever, werknemer en gemeenschap.

Van belang is ook na te gaan welke psychologische factoren in het geding zijn, indien het inkomen van een werknemer door een bepaalde werkgever gegarandeerd zou moeten worden.

Wij noemen deze dingen, omdat ze moeilijk binnen het kader van één artikel verwerkt kunnen worden, doch waarover de schrijver stellig ook zijn gedachten heeft.

Red.

(Vervolg rubriek "Sociaal Leven" op pag. 8)

Geniet comfort als bij u thuis aan boord van de grote, snelle en stabiele

"ARKADIA"

20.260 TONNEN, 19 KNOPEN

NAAR AMSTERDAM

$219

en hoger, enkele reis toeristenklasse

VIA COBH, LE HAVRE, LONDEN ... BREMERHAVEN

VAN MONTREAL

5 Augustus, 26 Augustus, 16 September, 7 October

VAN QUEBEC

19 November, 7 December

U zult zich *werkelijk* thuis voelen op het vriendelijke schip "ARKADIA"—beroemd voor de speciale nadruk op extra toeristencomfort. Europese muziek en dancing, heerlijke Hollandse en Canadese keuken toebereid door hoogst bekwame chefs, vriendelijke bediening door ervaren stewards. Toeristen hebben toegang tot alle dekken . . . 14 ruime publieke salons, luchtgekoelde eetzalen en het grootste drijvende overdekte zwembassin.

Wendt U tot Uw reisagent of

GREEK LINE

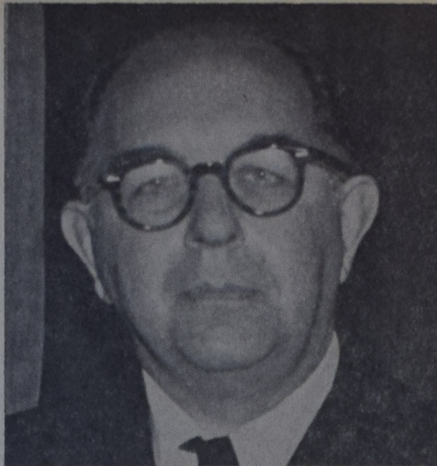
751 Victoria Square, Montreal
89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

REISBUREAU
Wilt U een trip maken naar Holland of Uw familieleden over laten komen naar Canada? Wij verzorgen Uw reis per
SCHIP, VLIEGTUIG, BUS en TREIN.
Bel of schrijf ons voor ervaren en betrouwbare service.
VRAAG NAAR MEJUFFROUW v. d. SPEK
O. K. JOHNSON & CO., LIMITED
697 Bay Street, Toronto 2. Ont. Tel. EM 6-9488

Holland Construction Co.
Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. I
Phone WH. 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

TEN AFSCHEID

Na twee en een half jaar loopt mijn missie in Canada ten einde. Het is mij een voorrecht geweest mijn taak te mogen vervullen. Zij heeft mij in aanraking gebracht met vele boeiende vraagstukken van politieke, economische, sociale en culturele aard en tevens met vele boeiende mensen zowel onder de Nederlanders en gewezen Nederlanders in deze grote, groeiende natie. Dit veelzijdige arbeidsveld in dit rijk geschakeerde land en volk heeft mij grote voldoening gegeven, en de vriendschappelijke gevoelens jegens Nederland en Nederlanders die door talrijke Canadezen en hun overheden gekoesterd worden, alsook de gulle medewerking die ik van Nederlandse groepen en personen in Canada heb ondervonden, hebben mijn taak ten zeerste vergemakkelijkt en veraangenaamd.

Gedurende mijn reizen door Canada van kust tot kust heb ik gelegenheid gevonden om talrijke Nederlandse immigranten te ontmoeten die in dit land aan een nieuwe toekomst bouwen. En menigmaal hebben deze ontmoetingen bij mij gevoelens van grote bewondering achtergelaten voor de moed en energie waarmede daarbij, ver van het oude vaderland, nieuwe levenswegen in een nieuwe omgeving worden gebaand, met inzet van die goede eigenschappen van volharding, verantwoordelijkheidsbesef, goede burgerzin en een sterk geestelijk fundament, waarvan Nederland zeker niet het monopolie bezit, maar die het veelal meegeeft aan zijn uittrekkende zonen en dochters, en die over het algemeen de Nederlanders in Canada stempelen tot welkome, welbewuste vertegenwoordigers van een gerijpt volk met eerbiedwaardige tradities, en tevens, en juist daarom, tot waardevolle "New Canadians".

Bij mijn afscheid van Canada zou ik mijn landgenoten en oudlandgenoten willen toewensen dat zij in deze gezonde geest zullen voortgaan zich te wijden aan het geluk en de welvaart van hun nieuwe gast- of vaderland, waar zij verkozen hebben hun eigen geluk en welvaart te willen opbouwen. In de bestaande en groeiende sfeer van vriendschap en samenwerking tussen Canada en Nederland, waarin gelijkgezindheid zich in zo menig vlak openbaart, bestaan daartoe veelbelovende mogelijkheden, al zal het pad uiteraard niet steeds zonder hindernissen zijn. Het is een deel van mijn taak geweest om de vruchtbare verhouding tussen de twee landen en volken die erbij betrokken zijn, naar vermogen te bevorderen.

Ik neem een herinnering mede aan een krachtige en vitale opbloei van Nederlands-Canadese betrekkingen. Ik hoop dat dit mijn landgenoten in Canada, aan wie ik thans een vaarwel toeroep, ten profijte zal mogen strekken.

Het ga U allen wel.

D. J. von BALLUSECK
Nederlandse Ambassadeur
in Canada

Ottawa, juli 1960.

Sociaal leven

(Vervolg van pag. 7)

THE UNEMPLOYMENT
"JOBS BEFORE PROFIT"

Mr. Walter L. Gordon, Chairman of the Royal Commision on Canada's Economic Prospects, heeft voor de Canadian Manufacturers' Association een goede rede gehouden te Toronto, waarin hij de fabrikanten mede aansprakelijk stelde voor de grote werkloosheid in Canada. Hij deed de suggestie, dat Labour en Management samen het probleem van de Unemployment zouden gaan bestuderen, om tot verbetering van de huidige situatie te komen.

Mr. Gordon zei o.a.: "It should not be your sole preoccupation and responsibility to safeguard the capital invested in your companies and to increase your profits every year. It is even more important, I suggest, to preserve the jobs of your employees and provide jobs for those others who seek work but cannot find it".

Dit zijn gezonde geluiden, waar wij onze volle steun aan moeten geven. Zeer terecht hekelt de Toronto Daily Star het liberalistische standpunt van de Globe and Mail, dat het niet op de weg ligt van de industrie om **zich met zaken als Unemployment** in te laten in de zin, waarin Mr. Gordon het wil. De Globe and Mail **reageerde op Mr.** Gordon's speech met de kapitalistische hymn:

"The chief function of Canadian industry is not to provide work, but to provide the goods that people here and abroad are willing to buy . . ."; "Let Canadian industry do this, *and the rest will look after itself*". Ben ik mijns broeders hoeder?

DUBBEL VAKONDERWIJS
EEN OPLOSSING?

On a Panel discussion, somewhere in Canada, Mr. Gard Robertson, Training Director Ford Motor Co. of Canada, suggested an educational program whereby everyone would learn two specific skills. "It is a radical idea", he said, "but we need a radical approach to the problem".

EN WAT DOET DE FERERAL GOVERNMENT?

1. 8 Mei, 1960: de Regering gaat accoord met de benoeming van een Senaatscommissie voor bestudering van het Unemployment-vraagstuk.
2. Sedert najaar 1958: krachtige stimulering van Winter-werk, onder het motto: "DO IT NOW".

   Deze actie is niet zonder resultaten gebleven. Blijkens een verslag in The Labour Gazette van May 1960 kan Min. Starr tamelijk tevreden zijn over het verloop. Er was goede medewerking van Provincies en Municipalities; een achttal grote industrieen werkte mee door voor vele millioenen werk te laten verrichten in de winter.

   Het is te hopen, dat de gedachte van het Winter-werk nog verder mag doorwerken in het bedrijfsleven; het is een grote verdienste van de huidige Regering, dat zij dit Winterwerk zo flink heeft gestimuleerd.
3. Min. Starr heeft nog een goede actie op zijn naam staan, nl. ten bate van de *oudere* werkkrachten (boven de 40 jaar), door hem begonnen November 1959.

   De Labour Gazette van May 1960 schrijft iets over de resultaten van deze actie in British Columbia. Er komt allerwege een herwaardering van de oudere krachten; zij werken dikwijls harder en meer consciëntieus dan de jongere krachten ,en blijven ook trouwer in dienst.

   Laten we hopen, dat ook deze gedachte breder om zich gaat heengrijpen.

   Weinig dingen zijn zo verdrietig als afgewezen te worden omdat men de "40" is gepasseerd. En dat is niet alleen verdrietig. 't Is ook onbillijk en een onrecht.

ZONDAG EN ZONDAGSARBEID

De Christian Reformed Church van Weston, Ont., gaf op 20 Juni j.l. een Herderlijk Schrijven uit voor haar Gemeenteleden, over de kwestie van het lidmaatschap van de z.g. Neutral Unions, en over "De rechte viering van de Zondag".

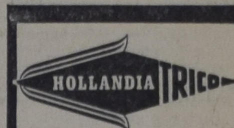
Over dat laatste is ook in Nederland nogal wat te doen de laatste tijd.

De Classis Den Bosch van de Gereformeerde Kerken kwam tweemaal met een belangrijk Rapport over de verhouding Sabbat-Zondag.

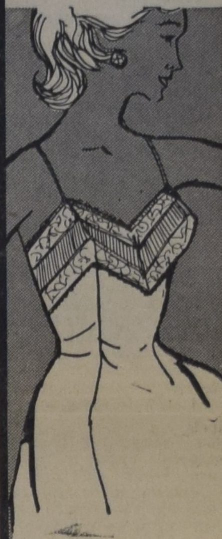
Het CNV publiceerde in "Evangelie en Maatschappij" van Januarie 1960 een Rapport van haar Sociaal-Ethische Commissie over "Zondag en Zondagsarbeid".

In het algemeen kan gezegd worden, dat men zich in Nederland aan het los-worstelen is van een Zondagsbeschouwing, die in wezen joods, Sabbattistisch was, en dat men bezig is terug te keren tot de oud-Christelijke beschouwing van de Zondag als enkel de dag van de viering van de Verheerlijking van haar Heiland.

In de toekomst hopen wij in enkele artikelen uitvoerig het Zondagsprobleem in ons blad te behandelen.

droomtrico
****

****

PRUNUS: dat is uw droomwens... all-nylon, ondoorzichtig, volop kantweelde

Verkrijgbaar over geheel Canada

•

Importeur:

JANKOK

WILLOWDALE, ONT.

H. VAN PELT'S
Religious Bookstore
717 Talbot St., ST. THOMAS ONT.

Berkhof - Summary of Christian Doctrine .... $ 2.—
Berkhof - Manual of Christian Doctrine .... $ 3.25
Bratt - New Test. Guide .... $ 1.50
Tidwell - The Bible book by Book concise guide to Bible study $ 2.50
Beets - The compendium explained, commentary on the Heid. Cat. $2.50
Matthew Henry and Scott - Commentary on the Holy Bible, 6 volumes (new edition) .... $ 21.95

Wederverkopers

Het beste adres voor:
Plockworst - Boterhamworst
Gekookt worst - Grove metworst
Leverkaas - Rookvlees enz.

is nog altijd:

HOPMAN'S
MEAT MARKET
Chatham, Ont.
5 Emma St., Box 612,
Phone EL 2-0740

*Groeiend met Canada**

*FEITEN DIE VOOR ZICHZELF SPREKEN

en Uw vertrouwen rechtvaardigen

FENOMENALE GROEI

Onze zaken hebben zich meer dan verdubbeld in de laatste 4½ jaar. De cijfers spreken voor zichzelf.

Jaar	Verzekerd Kapitaal
1940	$11,075,000
1950	$28,567,000
1955	$48,892,000
1960 (Juni)	$102,508,000

UITBREIDING

Voortbouwend op onze groei in het verleden, omvatten onze toekomstplannen een steeds uitbreidend leger van vertegenwoordigers en bijkantoren in meer steden over geheel Canada.

EEN MIJLPAAL BEREIKT

Maanden voordat het verwacht werd bereikte ons Verzekerd Kapitaal de HONDERD MILLIOEN DOLLAR.

VOORUITSTREVEND BELEID WEKT VERTROUWEN

Doordat wij vooruitziende zijn heeft onze planning gelijke tred gehouden met onze groei. Onze buitendienst is voortdurend uitgebreid en heeft een hoog peil van algemeen vertrouwen voor ons gewonnen, waardoor onze groei weer werd bevorderd.

THE COMMERCIAL LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

Een zusterbedrijf van de Halifax Insurance Company, "Canada's Oudste" en geassocieerd met de wereldwijde organisatie van The Netherlands Insurance Company 1845 Group.
Hoofdkantoor: 1303 Yonge Street, Toronto, Ont.

KANTOREN VAN KUST TOT KUST

Reizen met de HOLLAND AMERIKA LIJN is aantrekkelijk!

Boek nu reeds voor Uw Bootreis

voor de komende herfst en winter bij

C. STEENHOF

43 Crane Ave. WESTON, ONT. Tel. CH 1-0811

Boeken en Bijbels

Nederlands en Engels)
"Wij hebben de grootste collectie en ook Uw keuze"

Voor GEZIN
JEUGD
VERENIGING
BIBLIOTHEEK
PREDIKANT

TEVENS:
Sunday School supplies
Vacation Bible School supplies
Budget Envelopes
Handelsdrukwerk
Trouwkaarten
Duplicating

En een grote collectie GRAMOFOONPLATEN

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

7 Lippincott Street E., Weston (Ont.) - CH 1-0407

COMPARE - ANYWHERE en U zult ontdekken

Slager's Furniture Ltd. *is toch* **Voordeliger**

645 BARTON STREET EAST PHONE LI 9-9810 HAMILTON ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal te Chatham, Ont., W. D. Buursma en H.A. Venema.

Beroepen te Chatham, Ont., Rev. W.D. Buursma van Munster, Ind.
Beroepen te Cobourg, Ont., Cand. Lloyd Vander Heide te Collingwood, Ont.

te Jarvis, Ont., L. Mulder te Fort William, Ont.

te Beverly, Alta., L Tamminga te Smithers, B.C.

Beroepen als Home Missionary voor Peace River, Alta., (Edmonton I roepende kerk) Al. J. Vanden Pol te Drayton, Ont.

Bedankt voor Iron Springs, Alta., H. W. Kroeze te Clarkson, Ont.

voor Edmonton (I), Alta., W. Heynen te Anchorage, Alaska.

Aangenomen als Missionary voor New Zealand (Chatham calling church) Rev. S. Cooper van Sarnia I, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Edmonton-Red Deer B. op den Velde te Hilversum.

CHR. GEREF. KERK

Beroepen te Zeist, Werkendam en Huizen N.H. (Nederland).
W. F. Laman, Hamilton, Ont.

SCHOOLNIEUWS

WOODSTOCK, ONT. - Op Vrijdag 17 Juni werd door de leerlingen van de John Knox Christian School te Woodstock, onder leiding van het onderwijzend personeel een programma gegeven voor de ouders en belangstellenden.

Principal H. van Rossum leidde deze avond.

Het mag dan amateurswerk geweest zijn, maar deze avond was ver boven de verwachting, en de leerlingen vanaf grade 1 t/m 8 hebben dan ook goed werk geleverd.

Door Bijbelse opstellen en zang, kwam zeer duidelijk naar voren wat er geleerd wordt op de Christelijke scholen, en we mogen met dank aan God terug zien op een prachtige avond.

Onze voorzitter J. W. Luth sprak nog een kort woord, en speciaal tot teacher Miss R. van der Steen die nu onze Christelijke school gaat verlaten, en dankte haar voor het vele en goede werk wat zij heeft gedaan in onze school, en wenste haar Gods onmisbare zegen toe op haar verdere levensweg.

Ter zelfder tijd werd de nieuw benoemde teacher Miss D. Persenaire aan de ouders voorgesteld, en de voorzitter zei blij te zijn haar te kunnen voorstellen, en dat ook zij ongetwijfeld een goede kracht voor onze school zal zijn.

Miss van der Steen sprak daarna nog een woord van dank.

Aan het einde van deze avond werd door Rev. Clock van People's Bible Church een slotwoord gesproken. Hij sprak zijn dank uit voor wat er geleerd wordt op deze Christelijke school.

Hierbij maakte hij nog een opmerking namelijk dit, dat er nog steeds ouders zijn die hun kinderen niet naar de Christelijke school willen sturen, wat hij zo graag anders had willen zien.

Verder wenste hij de teachers, het bestuur en de leden, Gods onmisbare zegen toe om dit soms moeilijke doch prachtige werk met Gods hulp voort te zetten, en sloot daarop deze avond met dankgebed.

Het Bestuur

DUNCAN, B.C. — We zijn blij te mogen vertellen, dat het met de voorbereiding van de school goed gaat. Miss An Bultsma heeft de benoeming als teacher voor onze school aangenomen.

Er zullen enige verbeteringen moeten worden aangebracht in onze kerk-basement om het in te richten voor school-lokaal.

Er zijn 25 banken, 1 desk en stoel voor de teacher en 3 tafeltjes gekocht van de School-District 65 en zijn in ontvangst genomen voor een zeer lage prijs. Een kwastje varnis en ze zijn weer als nieuw. Er zal zo spoedig mogelijk een *Transportation Committee* worden benoemd, die het vervoer zal regelen.

Het bestuur dankt de leden voor het getrouw binnenkomen van de contributiegelden.. Voor ons zelf is het een wonder, als we de school in September mogen beginnen.

J. Berends, secr.

Boekbespreking

PARAPHRASE HEILIGE SCHRIFT,

Jesaja II, bewerkt door Dr. J. Schelhaas,

Romeinen, bewerkt door Ds C. Vonk (5e druk).

Uitgeverij T. Wever, Franeker, Holland.

Lang geleden, in 1938, begon deze welbekende serie te verschijnen met het eerste deeltje, Romeinen, bewerkt door Ds C. Vonk, in eerste druk. Het typische van het geval wil nu, dat juist met de vijfde druk van datzelfde boekje ook het laatste deel van de gehele serie van de pers gekomen is, n.l. Jesaja, vanaf hoofdstuk 40, waarmee een groot werk en een waardevolle bijdrage tot beter inzicht in de Bijbel voltooid is. Ik betwijfel of in veel gezinnen deze roomkleurige deeltjes te vinden zijn: over het algemeen bezitten onze immigrantengezinnen nog geen rijk voorzienen bibliotheken. De Korte Verklaring is meestal wat te duur en aan de Paraphrase wordt niet altijd gedacht. Maar nu is vlak nadat de Korte Verklaring volledig gereed kwam, ook deze serie voltooid in 50 deeltjes voor f 140.—, dat is voor een Canadese beurs heus niet veel.

Er is denk ik wel een reden, waarom deze boekjes er zo zijn ingegaan bij de mensen. Dat ligt aan de paraphrase, dat wil zeggen, dat de verklaring niet naast of na de tekst wordt gegeven, maar door omschrijving in de tekst zelf verwerkt is. Als men dan na deze paraphrase de bijbel zelf weer ter hand neemt, is alles ineens veel duidelijker geworden. De voltooiing van dit grote werk als een soort mijlpaal wettigt volkomen, dunkt me, er in deze recensie wat langer dan gewoonlijk bij stil te staan. Daarom wil ik dat bijzondere karakter van de paraphrase even met een voorbeeld duidelijk maken. Ik kies Jesaja 41 : 21—24, waar de Bijbel zelfs in de nieuwe vertaling niet direct laat voelen, waarom het daar gaat. Zoals zo dikwijls moet enige verklaring daarbij helpen. Letterlijk staat er: "Brengt uw rechtsgeding voor, zegt de Here; voert uw bewijsgronden aan, zegt de Koning van Jakob. Laten zij aanvoeren en ons bekend maken, wat er geschieden zal. Geeft te kennen, hoe het vroeger was, opdat wij het overdenken en kennis nemen van den afloop. Of doet ons het toekomstige horen: geeft te kennen wat in de toekomst komen zal, opdat wij weten, dat gij goden zijt. Doet althans iets, goed of kwaad, opdat wij elkander verbijsterd aanstaren en bevreesd zijn bovendien. Zie, gij zijt niets en uw werk is nietig; een gruwel is hij die u verkiest." We voelen wel aan, dat God in dit gedeelte de afgoden uitdaagt en hen feitelijk bespot. Maar het fijne ervan missen we toch nog. Maar nu gaan we datzelfde stukje in de paraphrase lezen: "Brengt uw rechtsgeding voor! zegt de HERE, de God van het verbond, die blijft die Hij is en Zich trouw betoont aan zijn woord. Voert uw bewijsgronden aan! zegt de Koning van Jakob, die over zijn volk, dat Hij aan Zich verbonden heeft, tot hun welzijn regeert. Laten zij, die pretenderen, dat zij macht hebben over de gang van het gebeuren, naar voren brengen en ons bekend maken, wat geschieden zal! Dat zal immers een getuigenis zijn van hun bestaan en een bewijs van hun kennis en macht! Maakt aangaande de vorige dingen bekend, welke zij zijn en hoe het daar in dit opzicht mee staat, opdat wij er acht op geven en kennis nemen van hun afloop in verband met hetgeen voorzegd is! Of doet ons het toekomstige horen! Geeft te kennen wat in de toekomst komen zal, opdat wij weten, dat gij goden zijt. Doet in ieder geval iets, of het nu goed is of kwaad, opdat wij, meteen als wij het zien, elkander verwonderd aankijken, Zie, gij zijt niets en uw werk is nietig. Een gruwel is hij, die u verkiest."

Bij dit voorbeeld wil ik het laten. Men kan meteen constateren, dat wie diepere verklaring zoekt, antwoord begeert op vragen als: waarom wordt dat nu juist zo gezegd?, bij de Paraphrase niet terecht kan. Er zijn wel enkele voetnoten op elke pagina, maar die geven alleen maar zeer beknopte en uiterst beperkte toelichting. Zo is duidelijk wat de Paraphrase wil. Ze wil de Bijbel leren verstaan en het bijbellezen rijker maken.

Toen het werk begon kwam in de Standaard in een recensie de wens voor, dat het de heer Wever, de uitgever met zijn staf, zou gelukken een werk tot stand te brengen, dat jaren verduurt. Nu, ruim 20 jaar later, is de arbeid voltooid. De Paraphrase is er, en deeltje na deeltje wordt herdrukt, soms tot de derde of vierde maal toe. Zo grif gaan deze boekjes van de hand. Dat schijnt in Nederland makkelijk te kunnen. Hier in de States en Canada snakken we naar zulke eenvoudige lectuur voor de gewone bijbellezer. Maar laten we dankbaar zijn dat we nog Hollands kunnen lezen en van deze rijke mogelijkheid die de Paraphrase biedt, gebruik maken. En moge God de lezing ervan ook juist in Canada met zegen kronen.

F. Guillaume.

Verloofd:

JANE D. HORZELENBERG
en
BERT BOONSTRA

8 Juli 1960.

115 Claremont Drive, Hamilton, Ont.

502 Hall S.W. Grand Rapids, Mich.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochter en zusje

ANITA - SYLVIA

Mr. and Mrs. H. Haanstra
en kinderen.

R.R. 1, Vinemount, Ont.

Lonka

Caramels

Toffees

Candies

Lonka . . .

een ander woord voor lekker

Imported by: TOP'S IMPORTING
1546 MAIN ST. WEST
HAMILTON, ONTARIO
Sole Agent for the Maritimes:
Mr. J. Drost, R.R. 3, Keswick, New Brunswick.

Van Delft's Bookhouse

Het van ouds bekende adres voor al Uw boekwerken.

Bijbels, Psalmboeken, Kinderbijbels, Studieboeken, Woordenboeken, Romans, Muziekboeken, Gramofoonplaten, Wandteksten, Voordrachten, Samenspraken.

Vraagt prijslijst.

223 Hess Street, Hamilton, Ont.

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE

(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks

1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office RO 2-7445, residence CR 8-3253

FOR HOUSES,
Investment Properties,
Building Lots and Farms
in or near

TORONTO

see or write

HARRY SNOOK

with
Harvey Keith, Realtor
181 Eglinton Ave. East
HU 7-3333 or HI 7-1417

NOTEER DEZE TELEFOONNUMMERS VOOR HET GEVAL U OP REIS MOET:

Maandag tot Vrijdag, van 's morgens 8.30 u. tot 's avonds 9 uur, 's Zaterdags van 8.30 u. tot 6 u.;

Voor TORONTO en omgeving en plaatsen ten Noorden en Oosten van Toronto

WA(lnut) 2-6413 TORONTO

Voor de overige plaatsen

NE(lson) 4-1813, BURLINGTON

's Nachts en Zon- en feestdagen voor spoedgevallen

NE(lson) 4-8464, BURLINGTON

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

Shopping Centre, Postbox 176, Burlington, Ont.

Kantoor Donderdag- en Vrijdagavond open tot 9 uur en Zaterdag 6 uur. Tel. NElson 4-1813 en WAlnut 2-6413 (voor Toronto en omgeving).

Werft abonnees voor CALVINIST-CONTACT

Waarom !

Waarom zoveel oud-leden terugkeren in de veilige kring van onze eigen onderlinge verzekering tegen operatiekosten.

"Oud-leden", omdat zij indertijd gehoor gaven aan de mooie voorspiegelingen vanwege een of andere verzekering, die het maken van winst als hoofddoel heeft. Toen het echter op uitkering aan kwam, deden zij de teleurstellende ervaring op dat niet het belang van het lid bij die verzekering op de voorgrond stond.

Anderen die, vaak uit onachtzaamheid, nalieten de premie te betalen, met gevolg dat hun lidmaatschap verviel.

En daarna voor hoge operatiekosten kwamen te staan, die uit eigen zak betaald moesten worden. Waardoor zij tot de conclusie kwamen, dat premiebetaling belangrijk voordeliger kan zijn dan "het er maar op aan laten komen".

Uitkeringen die het totaalbedrag aan premies voor tien of twintig jaar overtreffen, zijn geen zeldzaamheid bij onze verzekering. En bij ons is nog niemand het lidmaatschap opgezegd, ook al liepen de uitkeringen in de duizenden!

Waar krijgt een gezin, ongeacht het aantal kinderen onder 18 jaar, een dergelijke protectie voor slechts $ 30.— per jaar? En ongehuwden van 18 jaar en ouder voor het luttele bedrag van $ 12.— per jaar?

Alleen bij onze eigen onderlinge verzekering tegen operatiekosten: The Christian Reformed Co-op. Medical and Hospital Society.

Een vereniging waarvan lid kunnen zijn alle Hollandse immigranten van protestant christelijken huize, wonende in Ontario.

Verwaarloos niet Uw eigen belang

en vraag nog heden ons uitvoerig Inlichtingenboekje, dat U gaarne wordt toegezonden.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL & HOSPITAL SOCIETY — BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over uw verzekeringsplan

Naam ....

Post-adres ....

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312. Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our son and baby brother

JOHN

Mr. and Mrs. F. Stokmans
Lucy
Wilma

July 3, 1960.
7054 Justine Dr.
Malton, Ontario.

On July 11th we celebrated with our parents

GERALD WILLIAM HUISKAMP
JOHANA ELIZABETH
HUISKAMP, nee EBBERS

their 25th wedding anniversary.

That the Lord may keep them and bless them for each other and us, their grateful children.

William, Henrietta - Demorestville.
Henry - Hamilton.
Dieny - Bloomfield.
And grandson Gerald.

---

16 Juli is de dag waarop wij met onze ouders:

Mr. & Mrs. G. H. FLIM

hun 35-jarig huwelijksfeest hopen te vieren.

Wij hopen dat God hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen.

Hun dankbare kinderen:
Ali & Aize Dijkstra
Dien & Jan Oudijk
Henk & Flora Flim
Berta & Albert Hosmar
Gerrit & Anneke (verl.)
Jenny
Joke
en kleinkinderen.

122 Palace St.
Whitby, Ont.

Card of Thanks

To all our kind and thoughtful friends who have contributed so much to the joy of our recent anniversary by their felicitations and kind wishes, we wish hereby to express our appreciation and thanks. We wish we could do so individually, but are not able to reach you all.

Highly pleased and gratified,
Herman and Florence Moes.
Vernon, B.C.

Wilt U een

FARM of een HUIS

kopen in

HAMILTON en OMGEVING?

Bezoek of schrijf

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894

Wij hebben altijd farms te koop.

Na een ziekbed van 8 maanden heeft haar Heiland tot zich genomen onze lieve vrouw en moeder:

DINA TERMAAT—
WISSINK,

oud 60 jaar.

B. A. Termaat.
G. J. Termaat.

R.R. 2, Strathroy, Ontario.
6 Juli 1960.

Gevraagd:

EEN MEISJE

voor dag en nacht. Leeftijd onder 35 jaar. Klein gezin met 1 grote dochter. Woensdagsmiddags, Zaterdagsmiddags en meestal iedere Zondag en iedere avond vrij. Mrs. M. L. Brown, 77 Jackson Ave., Toronto 18. Tel. BE 3-2200.

Wanted: For gardenwork in Holland Marsh,

SINGLE MAN

Good wage, steady employment, live in. Jack Van Luyk, R.R. # 2, Newmarket, Ont. Ph. Bradford, Prospect 5-3506.

Wanted:
To fill the position of a

MANAGER-BOOKKEEPER

of the Neerlandia Co-op Assn't Ltd. General Store at Neerlandia.

Applications for this position to be in hands of Secretary on or before July 21, 1960. Applicant of Chr. Reformed persuasion preferable.

Board of Neerlandia Co-op Assn't Ltd.,
Secr. Charlie Baker.

HOLLAND MARSH, Ont. Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grades 1 & 2 or for grades 3, 4, & 5 starting September 1, 1960. Each classroom will have less then 30 children. Please send applications to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Moe, lusteloos,

angstig, wrevelig, kouwelijk, deugt er niets, huilbuien, onrustige slaap, ziet ge nergens licht, levensmoe? Dan is Uw zenuwgestel verzwakt door onsterk bloed en dreigen gevaren. Op grond van onze 32-jarige ervaring mogen wij U volledig herstel garanderen als U een goede kuur neemt met onze onschad. geneeskruiden Nr. 3. Brochure en inlichtingen gratis!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Sint Nicolaas afvaart naar Rotterdam. van Montreal en Quebec op 19 november

RYNDAM

① De ideale Ryndam is geheel air-conditioned en voorzien van stabilisatoren voor een plezierige en rustige overtocht. ② Het eten aan boord van de Ryndam is bekend om zijn kwaliteit en afwisseling en zal de meest verwende smaken bekoren. ③ Ervaren stewards staan tot Uw dienst, de Holland - Amerika Lijn traditie getrouw. ④ Speciale aandacht wordt besteed aan de kinderen, ondermeer in de grote speelkamer in de aanwezigheid van een gediplomeerd kinderverzorgster. ⑤ De Heer R. Tjalsma van ons Toronto kantoor, zal als gastheer optreden. ⑥ St. Nicolaas en Zwarte Piet zullen vele festiviteiten met hun aanwezigheid opluisteren. ⑦ U zult ongetwijfeld oude kennissen ontmoeten en nieuwe vrienden maken in de geriefelijke salons zoals de Palmcourt en de rookkamer. ⑧ Op 27 November wordt de Ryndam te Rotterdam verwacht, U ruimschoots tijd biedende om nog St. Nicolaas inkopen te doen. ⑨ De Ryndam is een varend vacantieoord met attractieve passage prijzen, sterk gereduceerd voor rondreizen in het winterseizoen.

Negende jaarlijkse speciale afvaart naar Nederland.

Reserveert tijdig bij Uw eigen reisbureau of het kantoor van de

Holland-America Line
Dominion Square Building, Montreal P.Q.

WINONA - GRIMSBY

Aan # 8 Highway, kunt U voor $ 1800.00 down een modern huis kopen, met vier slaapkamers, moderne keuken, woonkamer met haard, bad, breezeway, garage, paved driveway.

Voor bijzonderheden contact H. RUTTEN, R.R. # 2, Grimsby, TW 4-1078.

WANTED:

SALES REPRESENTATIVE

for Insurance and Travel Service. Full or part time in the following cities: Edmonton, Calgary, and Medicine Hat.

Write to Mr. J. Bruinsma,
Picture Butte, Alta.

WINKEL

te koop aangeboden in een flinke plaats in Ontario. Verkoop van Hollands Textiel, Hollandse en Canadese groceries. Een pracht kans voor een gezin met een of meer grote kinderen. Flinke voorraad en een '59 truck. Vraagprijs slechts $ 9000.00 cash. Brieven onder No. 1302, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop aangeboden:

GROTE HOLLANDSE WINKEL

in stad in het midden Westen. Jaaromzet over $ 30.000,00, uitsluitend Hollandse producten. Het pand bestaat uit: grote winkel, met ruime werkplaats, en flinke bovenruimte, 6 kamers, huur $ 175,00 per maand.

Voor verdere bijzonderheden schrijf onder No. 1301, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

New Brunswick

ZOEKT U EEN FARM?

Er zijn nog verschillende goede farms tegen voordelige voorwaarden te koop in New Brunswick. Voor inlichtingen gelieve U zich te wenden tot

Tom Brouwer of George Versloot
R.R. No. 3,
Keswick, N.B.

Namens de Emigratie-Commissie van de Christian Reformed Church.

Gaat U naar Holland ?

Profiteer dan van de

Nieuwe lage KLM tarieven

Toronto — Amsterdam — Toronto
ingaande per 1 October a.s.

17 DAAGS RETOUR Per Propeller DC 7-C **$370.60**
Per Jet DC-8 **$400.60**

ingaande 1 Mei tot 1 October 1960

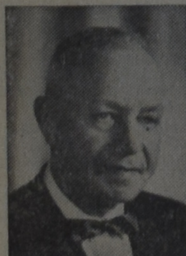
Jet DC-8 $ 528.80. Propeller DC 7-C $ 492.80

Wendt U voor volledige inlichtingen tot:

C. STEENHOF

BROTHERTON'S TRAVEL SERVICE LTD.,
4848 Yonge Street, Willowdale, Ont.

Reservations for all
AIRLINES - STEAMSHIPS - RAILWAYS - BUSES - TOURS
CRUISES - HOTELS
Passport Service

24 uur service!

Bel op:

CH 1-0811

Ons adres is:
43 CRANE AVE.,
WESTON, ONT.

---

100 acre DAIRY FARM TE KOOP

Deze farm is gelegen dicht bij Chr. Ref. Church en Chr. School. Flink stenen huis, goede barn met nieuw melkhuis en nieuwe bulk cooler (31 cans). Grote machineschuur. Het machinepark bestaat uit: 2 tractors, 1 plow (2-furrow), 1 disk, 1 baler, 1 springtooth harrow, 1 3-section harrow, 1 seed drill, 2 power mowers, 1 side delivery rake, 1 wagon, 1 manure spreader, 1 binder, 1 grinder, 1 blower, 1 power saw, 1 milking machine (2-unit) en alle kleine gereedschappen. 23 melkkoeien, 4 heifers, 1 kalf. Er is een mogelijkheid tot de overname van een bestaande lease van 85 acre land voor 5 jaar tegen $ 400.— per jaar. Melkcontract. Melkcheque ongeveer $ 700.— per maand. Prijs slechts $ 32.000.—, alles inbegrepen. Gevraagd downpayment $ 10.000.—. Hypotheek beschikbaar tegen gemakkelijke betalingsvoorwaarden.

KRAAY AND SCHRIEL, REALTORS

29½ KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563